

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ: ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΜΒΡΙΟΣ 1981 — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΤΕΥΧ. 22-23

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ δικηγόροι
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. αρχίατρος έ.α. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης έ.α.
 ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ εκπαιδευτικός.

Ταχ. Δ)υση: Λάμπρος Βλάχος - 'Αχαρνών 208 - 'Αθήνα Τ.Τ. 821 - τηλ. 8649.476

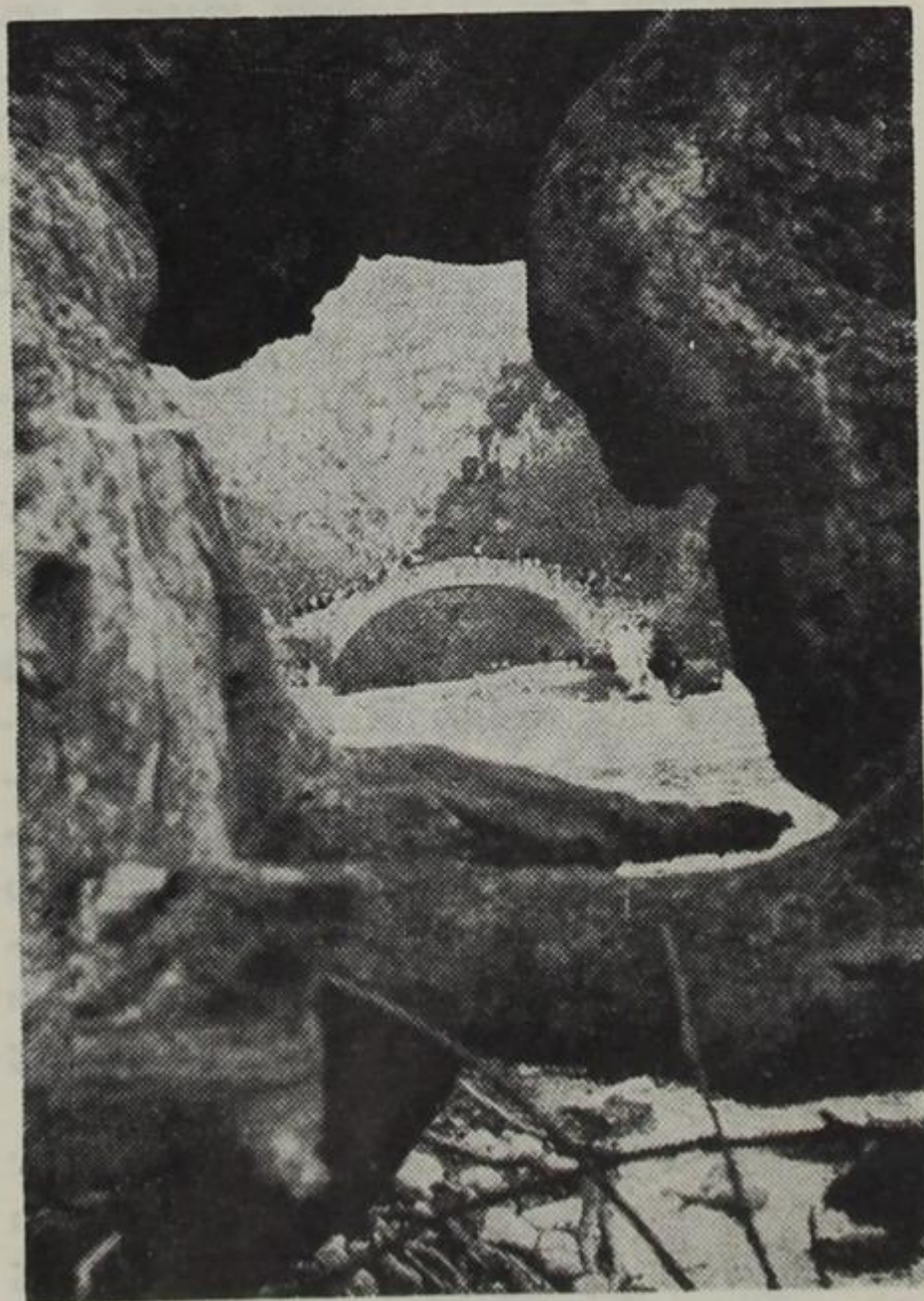
Τοπικές έπιτροπές ανάπτυξης

Η εξαγγελία από τον 'Υπουργό 'Εσωτερικών της κυβερνητικής πρόθεσης, να ξεκινήσει την περιφερειακή ανάπτυξη της 'Ελλάδας, από τη δημιουργία «Τοπικών 'Επιτροπών 'Ανάπτυξης», σε κάθε χωριό και σε κάθε πολιτεία, μάς έφερε στη μνήμη παρόμοιες σκέψεις και προτάσεις, που πρόβαλε κατ' επανάληψη το περιοδικό μας (ιδιαίτερα την πρώτη περίοδο της έκδοσής του (1960 - 1973) με τη δημοσίευση σειράς άρθρων του μέλους της τωρινής συντακτικής έπιτροπής του κ. Γιάννη Λυμπερόπουλου.

Έτσι, αντί να σχολιάσουμε κατ' άλλο τρόπο, τις κυβερνητικές αυτές προθέσεις, που αναμφισβήτητα είναι εποικοδομητικές, και βάζουν το όλο θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης στο σωστό του δρόμο, θεωρήσαμε σκόπιμο, να ξαναφέρουμε στην επιφάνεια, όσο γίνεται πιο σύντομα, το τελευταίο άρθρο του κ. Γιάννη Λυμπερόπουλου, που με τίτλο «'Αναπτυξιακό σχέδιασμα», δημοσιεύτηκε στο «'Ηπειρωτικό 'Ημερολόγιο 1979», (έκδοση ΕΗΜ), και θίγει ένα καίριο θέμα της περιφερειακής ανάπτυξης.

Η αναδημοσίευση αυτή, γίνεται γιατί το θέμα παρουσιάζει άκραιο έπικαιρότητα. Δείχνει πως κατά κάποιο τρόπο δικαιώνονται και οι μακρόχρονες προσπάθειες προς την κατεύθυνση αυτή, του πε-

ριοδικού μας. Και τελικά, πως το περιεχόμενο του αναδημοσιευόμενου κομματιού, θα μπορούσε να θεωρηθεί σε μια πρώτη «συμβολή» δική μας στην ανεύρεση του σωστού στίγματος πλεύσεως, για την κυβερνητική πρωτοβουλία.

Ο Βούδομάτης

Στὸ «Ἀναπτυξιακὸ σχέδιον», ὁ κ. Γ.Λ., πρῶτα καταγράφει τὸ σύγχρονο δημογραφικὸ προβληματισμὸ τῆς χώρας (ὕδροκεφαλισμὸς τοῦ κέντρου καὶ ἀδειασμα τῆς ἐπαρχίας, μ' ὅλες τὶς τραγικὲς συνέπειές τους), τὸν ὁποῖο τελικὰ μεταφέρει στὰ δεδομένα τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων. Σὰ συνέχεια, ἀνατέμνει τὴν ἀποτυχία τῶν μέχρι σήμερα προγραμμάτων περιφερειακῆς ἀνάπτυξης, ρίχνοντας μιὰ βιαστικὴ ματιά, στὶς τάσεις ποὺ παρουσιάζει τὸν τελευταῖο καιρὸ ἢ πληθυσμιακὴ μετακίνηση, στὴν ψυχολογία καὶ τοὺς καημοὺς τῶν «μεταναστῶν», γιὰ ν' ἀνιχνευτεῖ πέρα ἀπ' τὶς «κλασσικὲς» πιά, διαπιστώσεις, κι ἢ βαθύτερη οὐσία, τοῦ ἀνθρώπινου πόθου ποὺ ἀπὸ ἔνστικτο κατευθύνει, στὴ σωστὴ λύση τοῦ προβλήματος.

Μὲ τὰ παραπάνω δεδομένα, καταλήγει πὼς τρεῖς πρέπει νά ναι τελικὰ οἱ στόχοι τοῦ «ἔγχειρήματος».

α) Νὰ συγκρατηθεῖ στὴν περιφέρεια ὁ κόσμος.

β) Νὰ ἐνισχυθεῖ τὸ ρέμα γιὰ ἐπαναπατρισμὸ καὶ

γ) Νὰ πραγματοποιηθεῖ ἰσορροπημένη κατανομή τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων σ' ὁλόκληρη τὸν Ἑλλαδικὸ χῶρο, ποὺ σημαίνει ἀξιοποίηση ὅλων τῶν φυσικῶν πόρων σὲ συνάρτηση μὲ μιὰ ἐπιθυμητὴ ἀποδοτικότητα τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων (ἀποδοτικὴ λειτουργία τῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτιστικῶν μηχανισμῶν).

Καὶ πὼς οἱ στόχοι αὗτοὶ δὲν πετυχαίνονται εὐκόλα ἀπὸ διάφορες ἀντικειμενικὲς δυσκολίες, ἢ κυριώτερη τῶν ὁποίων — ἂν τὸ δεῖ κανένας στὴν ἀκραία του ἀνάλυση — εἶναι ὅτι «Τελικὰ τὸ ζητούμενο εἶναι νὰ παντρευτοῦν σ' αὐτὸ τὸ ἔγχειρημα δύο στοιχεῖα, ποὺ ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴ φύση εἶναι ἀντιφατικά. Δηλαδή νὰ πετύχουμε τὴ δημιουργία ἀστικού τρόπου ζωῆς (μὲ τὴν ἔννοια τρόπου ζωῆς μέσα σὲ μιὰ πόλη - ἀστικὴ κουλτούρα ποὺ φαίνεται ἀπὸ τὰ δεδομένα ὅτι ἔλλκει - γοητεύει) σὲ μὴ ἀστικὲς περιοχὲς (μικροὺς οἰκισμοὺς).

Ὁ δρόμος γιὰ νὰ φτάσει κανένας, στὴν ἐξαφάνιση αὐτῆς τῆς ἀντίφασης, περνάει ὅπωςδήποτε πρῶτα ἀπὸ ἓνα στάδιο, ἄς τὸ ποῦμε πειραματικόν.

Σ' αὐτὸ τὸ στάδιο, θὰ χρειαστεῖ νὰ ἀναπλαστοῦν μικροὶ οἰκισμοὶ σὲ πολιτεῖες - προκλήσεις (στὰ ὅρια τῶν μικρῶν παγίδων, συγκράτησης τοῦ πληθυσμοῦ. Πολιτεῖες σκηνογραφικὲς κλπ. κλπ.).

Μοντέλλα γιὰ τὴν ἀνάπλαση τέτοιων οἰκισμῶν ὑπάρχουν σὲ παγκόσμια κλίμακα πολλά, τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ προσαρμοστοῦν στὰ δικά μας δεδομένα.

Σὰ τέτοιους μικροὺς οἰκισμοὺς - ἀντιπροσωπευτικοὺς γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ὁ συγγραφέας προτείνει:

α) Τὴν Κόνιτσα, σὰν ὄρεινὴ καὶ ἡμιορεινὴ Ἑλλάδα. Ποὺ εἶναι δυναμικὸς συγκοινωνιακὸς σταθμὸς, πάνω σὲ ἄξονα πρῶτης κατηγορίας. Κέντρο μιᾶς περιοχῆς μὲ πολὺ ψηλὸ δείκτη μετανάστευσης.

β) Τὴ Σαγιάδα, σὰ παραθαλάσσια περιοχή. Οἰκισμὸς ποὺ μπορεῖ νὰ γίνει συγκοινωνιακὸς κόμβος, μεγάλης σπουδαιότητος, ἂν συνδεθεῖ μὲ τὴν Κέρκυρα (ἀπόσταση 1)3 ἀπὸ τὴν ἀντίστοιχη Κέρκυρα — Ἠγουμενίτσα) καὶ ἐνδοχώρα. Περιοχὴ ποὺ ἢ ἐνδοχώρα τῆς ἔχει ψηλὸ δείκτη μετανάστευσης.

γ) Τοὺς Παξοὺς, σὰ κλασσικὴ νησιώτικη Ἑλλάδα, πάνω σὲ περιοχή μὲ μεγάλες τουριστικὲς προοπτικὲς καὶ ψηλὸ δείκτη μετανάστευσης.

Τὴν ἀνάπλαση αὐτῶν τῶν οἰκισμῶν θ' ἀναλάβει μιὰ τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνάπτυξης, ποὺ θὰ πρέπει νὰ πλασιώνεται (ἢ θὰ ἀποτελεῖται ἢ ἴδια) ἀπὸ μιὰ ὁμάδα εἰδικῶν (κατὰ προτίμηση ντόπιας προέλευσης). Ἡ ὁμάδα αὐτὴ τῶν εἰδικῶν καὶ τὰ μέλη (γενικότερα) τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ εἶναι μόνο ντόπιοι ἢ εἰδικοί, πρέπει νά ναι κάτι παραπάνω. Πρέπει κυριολεκτικὰ νὰ δονοῦνται ἀπ' τὴ λαχτάρα τῆς ἀνάπλασης, καὶ νὰ τοὺς διαπερνοῦν (καθὼς εἶπε ὁ ποιητῆς) ρίγη ἀπ' τὸ μέλλον.

Πρέπει δηλαδή νὰ εἶναι ἢ νὰ γίνουν πραγματικοὶ ἐμψυχωτὲς (ἀνιματευρς) τῆς ἀνάπλασης.

Κι ὁ συγγραφέας καταλήγει:

Αὐτὴ ἡ ὁμάδα τῶν ἀνιματευρς, ποὺ ἀνάμεσά τους θὰ ὑπάρχουν κάποιοι Πολεοδόμοι, Προγραμματιστὲς οἰκονομολόγοι, Γεωπόνοι, Ἀρχιτέκτονες χώρου, Μηχανολόγοι εἰδικευμένοι στὰ θέματα βιομηχανίας - βιοτεχνίας, εἰδικοί στὰ θέματα τουριστικῆς ἀνάπτυξης κλπ., θὰ προ-

1940: Η ΜΑΧΗ ΣΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ

Η ΜΑΧΗ στο Έλεύτερο τῆς Κόνιτσας, δόθηκε ἀπ' τοὺς μαχητὲς τῆς 2ης Ἰλῆς τῆς 1ης ομάδας Ἀναγνωρίσεως Ἴππικου, ἡ ὁποία λόγω τῆς ἐπικίνδυνης τότε πολεμικῆς κατάστασης, ξεκίνησε μεμονωμένη μόνον με 2 οὐλαμοὺς ἀπ' τὸν Ἀμπελώνα - Λάρισας καὶ δροῦσε ἀνεξάρτητη μέχρις ὅτου ἔφθασε στὸ μέτωπο ἡ Διοίκηση.

Στις 9 τοῦ Νοέμβρη ἡ 2η Ἰλη ἡ ὁποία δροῦσε ὡς ἀπόσπασμα κατόπτευσης στὴν κατεύθυνση Δίστρατο - Πάδες - Πικλάρι, διανυκτέρευσε ὕστερα ἀπὸ μικρὴ μάχη στὸ χωριὸ Πάδες.

Τὸ πρωὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ συνέχιση τῆς

ετοιμάσει τὸ ἔργο... Θὰ ἐγκατασταθεῖ μόνιμα στὸν οἰκισμό, πού πρόκειται ν' ἀναπλάσει. Θὰ τὸν μελετήσῃ. Θὰ προβληματιστεῖ. Θὰ ζήσει τὴν ἀγωνία τοῦ χώρου καὶ τῶν ἀνθρώπων. Κι ἔπειτα θὰ προχωρήσῃ στὴν κατάρτιση τοῦ προσχέδιου. Μετὰ θὰ ἐπισκεφτεῖ καὶ θὰ μελετήσει μοντέλλα παρόμοιων οἰκισμῶν. Μετὰ ζωντανὰ παραδείγματα αὐτά, θὰ συμπληρώσῃ τὸ προσχέδιό της. Καὶ πρὶν καταλήξῃ ὀριστικὰ, θὰ μπεῖ σ' ἓνα κύκλο συζήτησης με τοὺς ντόπιους. Με τοὺς ἐκπρόσωπους τῆς Αὐτοδιοίκησης. Με τὸν κάθε πολίτη τῆς περιοχῆς. Με τίς ντόπιες ὀργανώσεις. Οἱ συζητήσεις θὰ πάρουν καὶ τὴ μορφή φροντιστηρίου, ἔτσι ὥστε τελικὰ ὁ κάθε πολίτης νά ναι σὲ θέση νὰ πάρῃ μέρος στὸ διάλογο. Νὰ κρίνῃ. Νὰ βοηθήσῃ. Νὰ συμμετάσχει. Καὶ τελικὰ, τὸ ἔτοιμο πιά ὀριστικὸ σχέδιο, θὰ τεθεῖ στὴν κρίση τοῦ ντόπιου πληθυσμοῦ. Με κάποιας μορφῆς δημοψήφισμα. Θὰ χρειαστεῖ βέβαια καὶ γι' αὐτὸ ἀνάλογη θεσμικὴ μεταρρύθμιση... Κι ἂν ἐγκριθεῖ, μόνο τότε θὰ μπεῖ σ' ἐφαρμογή...

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θ' ἀποφευχτεῖ κάθε εἶδος κατάχρησης, πού θὰ ὀδηγοῦσε στὴν κατάρτιση ἑνὸς αὐταρχικοῦ σχεδίου, ἀπαράδεχτου γιὰ μιὰ δημοκρατικὴ πολιτεία.

Ἐξ ἄλλου, μονάχα ὁ αὐτοπροσδιορισμὸς καὶ ἡ αὐτοδιαχείριση μπορεῖ νὰ πεί κανένας, πὼς ἔχει μόνον ἐκφράζουν, ἀλλὰ καὶ γονιμοποιοῦν τὴ Δημοκρατία.

ἀποστολῆς τῆς πρὸς Παλιοσέλι - Ἐλεύθερο - Πικλάρι. Στὴν πορεία τῆς μεταξὺ Πάδες - Παλιοσέλι ὑπῆρχε ἓνα ἐξωκλήσι, τὸ ὁποῖο οἱ Ἴταλοι εἶχαν μετατρέψει σὲ νοσοκομεῖο. Μόλις πλησίασε ἡ Ἰλη παρουσιάσθηκε ὁ γιατρός ὑπεύθυνος γιὰ τοὺς τραυματίες καὶ μᾶς παρακάλεσε νὰ σεβαστοῦμε τοὺς διεθνεῖς νόμους. Ἀναφέραμε καὶ συνεχίσαμε τὴν πορεία μας.

Τὸ μεσημέρι περίπου φθάσαμε στὸ χωριὸ Παλιοσέλι ὅπου καθήσαμε γιὰ φαγητὸ καὶ ξεκούραση, καὶ ὅταν ἐτοιμαζόμαστε γιὰ ξεκίνημα ἔφθασε ἓνα τάγμα πεζικοῦ τῆς 8ης μεραρχίας με διοικητὴ τὸν ἀντισυνταγματάρχη Φριζῆ Μαροδοχαῖο. Ἀφοῦ τὸν ἐνημέρωσα γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἰλης μοῦ εἶπε, ὅτι με διαταγὴ τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ ἡ Ἰλη πρέπει νὰ κινηθεῖ πρὸς τὰ ὑψώματα τοῦ Κλέφτη, ὅπου μάχονταν ἡ

Τοῦ Γ. ΖΑΡΟΓΙΑΝΝΗ

Ἰλαρχοῦ ἐ.ἀ.

μαχητῆ τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης

Ταξιαρχία Ἴππικου καὶ νὰ τὴ συνδέσω με τὸ Β' Σ.Σ. Αὐτὴ τὴν ὥρα ἦρθε καὶ ὁ συνταγματάρχης Χατζηφόρος Σ., διοικητῆς τοῦ 4ου Συντ)τος Πεζικοῦ, τὸν ὁποῖο ἐνημερώσαμε με τίς πληροφορίες πού εἶχαμε καὶ αὐτὸς μᾶς εἶπε ὅτι ἀποστολὴ τοῦ Συνταγματῆς του ἦταν νὰ κινηθεῖ πρὸς Πικλάρι - Κόνιτσα καὶ ὅτι τὸ βράδυ πρέπει νὰ βρίσκει στὸ χωριὸ Ἐλεύθερο.

Ἡ Ἰλη ξεκίνησε γιὰ νὰ συνδέσῃ τὴν Ταξιαρχία Ἴππικου καὶ μετὰ 1½ ἢ 2 ὥρων πορεία, οἱ ἀνιχνευτὲς μᾶς ἀνέφεραν, ὅτι σὲ ἀπόσταση 4 - 5 χιλιομέτρων ὑποχωρεῖ μεγάλη ἐχθρικὴ φάλαγγα ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ Κλέφτη. Ἀφοῦ ἐξακριβώθηκε ἡ πληροφορία με τὰ κυάλια, πῆρα πρωτοβουλιακὰ τὴν ἀπόφαση: α) νὰ ἐκτελεσθεῖ ὀπισθόδρομη ἢ κύρια ἀποστολὴ πρὸς Κλέφτη καὶ β) νὰ χτυπήσουμε τὴν ὑποχωροῦσα φάλαγγα, με μοναδικὸ σκοπὸ, με τοὺς πυροβολισμοὺς νὰ προειδοποιήσουμε τὸ 4ο Σύνταγμα Πεζικοῦ, τὸ ὁποῖο ἴσως νὰ βρίσκεται στὸ χωριὸ Ἐλεύθερο καὶ νὰ αἰφνιδιαστεῖ ἀπ' τὸν ὑποχωροῦντα ἐχθρό.

Κάλεσα τὸν μόνιμο ἀνθυπίλαρχο Κόντερ, διοικητὴ τοῦ 1ου οὐλαμοῦ, στὸν ὁποῖο ἀνέθεσα τὴν κύρια ἀποστολή, δηλ. τὴ σύνδεση τῆς Ταξιαρχίας Ἰππικοῦ μὲ τὸ Β' Σ.Σ., παίρνοντας μαζί του μιὰ ομάδα μάχης. Ἐγὼ καὶ ὁ ἔφεδρος ἀνθυπίλαρχος Μητσάκης μὲ τὶς ὑπόλοιπες δυνάμεις νὰ ἀνοίξουμε πυρὰ ἐνάντια στὴν ὑποχωροῦσα φάλαγγα. Ἀφήσαμε τὰ ἄλογα ἐκεῖ καὶ κατεβήκαμε τὸ ἀπότομο καὶ δύσβατος μέρος πεζῆ, πιάνοντας θέσεις 300 μ. περίπου στὴ χαράδρα ποὺ μᾶς χώριζε ἀπ' τὸ μονοπάτι τῆς ὑποχωρούσας ἐχθρικής φάλαγγας.

Εἶχε βραδιάσει, ὅταν ἀρχίσαμε τὰ πυρὰ. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐχθροῦ εἶχε σταματήσει σ' ἓνα πλατὸ Ν.Α. τοῦ χωριοῦ Ἐλεύθερου, ὅπου συγκεντρώνονταν ὄλη ἡ φάλαγγα, ἐνῶ ἓνα ἀεροπλάνο ΝΤΑΚΟΤΑ ἔρριχνε δέματα ποὺ ὅπως μάθαμε ἀπ' τοὺς αἰχμαλώτους, τοὺς ἔρριχναν γαλέτες.

Ἀρχισε νὰ σουρουπώνει καὶ νὰ φιλοβρέχει. Φανερὸ πιά ὅτι τὸ 4ο Σύνταγμα δὲν εἶχε φτάσει ἐκεῖ. Ἀνοίγοντας τὸ χάρτη βλέπουμε ὅτι ἀπὸ Ἐλεύθερο πρὸς Πικλάρι ὑπάρχει ἓνα καὶ μοναδικὸ μονοπάτι. Βόρεια, σὲ ἀπόσταση 100 μ. ἐδέσποζαν ὑψοματάκια κατάλληλα γιὰ τὴν κατάληψή τους ἀπ' τὰ τμήματά μας. Νότια, σὲ ἀπόσταση 50 - 100 μ. ἀπότομος γκρεμὸς ποὺ περνοῦσε ὁ ποταμὸς Ἀῶς, κατεδασμένος ἀπὸ τὶς συνεχεῖς βροχές. Ἄρα μόνον ἀπ' αὐτὸ τὸ μονοπάτι μποροῦσαν νὰ κινηθοῦν. Ἀπόφαση: Νὰ κινηθεῖ τὸ τμήμα μας ἀμέσως, νὰ καταλάβει αὐτὰ τὰ πλευρικὰ ὑψώματα. Ἡ δυνάμη μας ἦταν ἐλάχιστη γιὰ ἐξουδετέρωση τῆς ἐχθρικής φάλαγγας (εἶχαμε δυνάμη πυρὸς 5 ὀπλοπολυβόλα, τὸ ἓνα εἶχε πάει μὲ τὸν ἀνθυπίλαρχο Κόντερ, ὁ 3ος οὐλαμὸς μὲ διοικητὴ τὸν Νικητέα ἦταν στὸ ἀπόσπασμα Δαδάκη), ἀλλὰ οἱ θέσεις τῶν ὑψωμάτων προσφέρονταν καὶ μποροῦσαμε νὰ προξενήσουμε ἀρκετὲς ἀπώλειες.

Ἀπὸ τὴν καθυστέρηση τῆς διανομῆς τῆς γαλέτας βοηθηθήκαμε καὶ μᾶς δόθηκε ὁ χρόνος γιὰ τὴν κατάληψη τῶν ὑπέροχων αὐτῶν ὑψωμάτων.

Κατὰ τὶς 7 τὸ βράδυ ἄρχισε ἡ ἐκκίνηση τῆς ἐχθρικής φάλαγγας πρὸς Πικλάρι. Ἀρχίζουμε τὴ μάχη ἐνῶ στέλνω ἀγγελιοφόρο πρὸς τὸ 4ο Σύνταγμα ζητώντας ἐνισχύσεις. Στὸ μονοπάτι ποὺ δὲν ἀπείχε 100

μ. ἀκούγονταν φωνές, κλάματα ἀλλαλαγμοί.

Ὁ ἐχθρὸς προσπαθεῖ νὰ προωθήσει ἓνα βαρὺ πολυβόλο γιὰ νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσει, ἀλλὰ μὲ τὴν πρώτη ριπὴ ποὺ βάζει ἐξουδετερώνεται ἀπ' τὰ πυρὰ μας. Μετὰ τὴ μάχη βρήκαμε 17 ἀξιωματικούς ἐκεῖ νεκροὺς μαζί καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ τάγματος.

Ἡ μάχη συνεχίζεται μὲ σκληρότητα καὶ στὶς 12 ἡ ὥρα ἔρχεται γιὰ ἐνίσχυσή μας ἓνας λόχος τοῦ 4ου Συντάγματος μὲ διοικητὴ τὸν ὑπολοχαγὸ Παλιαράκη Κωνσταντῖνο. Σ' ἐρώτηση τί δυνάμη πυρὸς διαθέτει ὁ λόχος του, μ' ἀπάντησε, ὅτι μιὰ διμοιρία εἶναι ὀπλισμένη, οἱ ὑπόλοιπες εἶναι φορτωμένες πυρομαχικά.

Στὸ μονοπάτι πρὸς Πικλάρι ὑπῆρχε ἓνα ὑψοματάκι ἀπ' τὸ ὁποῖο μποροῦσες νὰ βάλεις ἀξονικά τὴ φάλαγγα. Ἀμέσως στέλνουμε τὸ ἔφεδρο Ἀνθ) γὸ Παυλίδη Παῦλο μὲ μιὰ ομάδα μάχης καὶ τὸ καταλαμβάνει, οἱ ὑπόλοιπες δύο τάσσονται δίπλα στὰ δικά μας τμήματα. Ἡ μάχη μαίνεται μὲ πείσμα — οἱ φωνές καὶ οἱ ἀλλαλαγμοὶ μᾶς ξεκουφαίνουν, ὅποτε βλέπουμε νὰ σηκώνουν ἄσπρα πανιά, σημεῖο παράδοσης. Τότε ἀπὸ νεανικὸ πατριωτικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ αὐθορμητισμὸ καθὼς καὶ ἀπὸ πολεμικὴ ἀπειρία πᾶμε, ὁ Παλιαράκης, ὁ Παυλίδης καὶ ἐγὼ νὰ παραλάβουμε τοὺς αἰχμαλώτους. Μόλις πλησιάσαμε στὰ 10 μέτρα, ρίχνουν τρεῖς ἐπιθετικὲς χειροβομβίδες ἐνάντιά μας, ἡ μιὰ χτυπάει κατάστηθα τὸν Ἀνθ) γὸ Παυλίδη Π. καὶ μένει ἄπνους ἐπὶ τόπου, ἐμεῖς οἱ δυὸ ἀνατρεπόμαστε ἀπ' τὰ ἀέρια καὶ δίνουμε διαταγὴ νὰ ἀρχίσει τὸ πῦρ. Τότε ἔγινε τὸ φοβερὸ μακελιὸ ποὺ μᾶς λύγισε ψυχικά, ὅταν ἀντικρύσαμε τὸ φριχτὸ θέαμα τῆς μάχης αὐτῆς.

Στὶς 3 ἡ ὥρα τὸ πρῶνι παραδόθηκε ἡ φάλαγγα δλόκληρη μὲ 722 αἰχμαλώτους καὶ 411 νεκροὺς.

Τὸ μονοπάτι εἶχε καλυφθεῖ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίες ποὺ κείτονταν ἀνάμιχτοι μὲ τὰ σκοτωμένα μεταγωγικά.

Λάφυρα δλόκληρος ὁ ὀπλισμὸς καὶ τὰ πυρομαχικά τοῦ 3ου τάγματος τοῦ 8ου Συντ)τος τῆς Μεραρχίας Ἀλπινιστῶν Τζούλια. Ἀφοῦ ἐξασφαλίσουμε τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τραυματίες στὸ σχολεῖο, στὴν ἐκκλησία καὶ σὲ σπίτια, ἔφτασε ὁ Ἀντ)ρχης Φριζῆς καὶ ὁ Συντ)ρχης Χατζηφόρος,

οί όποιοι μᾶς συνεχάρησαν για τή λαμπρή νίκη.

Αυτή τή μέρα ξεκουραστήκαμε και άμέσως πήραμε νέα άποστολή πρὸς άλλη κατεύθυνση για νά ένωθοῦμε με τή μονάδα μας, ή όποία είχε φθάσει στο μέτωπο, και ὡς έκ τούτου δέν ξέρω ποιοί παρέλαβαν τούς αίχμαλώτους και τί λάφυρα πήραμε, έκτός από 17 πιστόλια πού μου παρέδωσαν οί ίππείς γιατί τὰ πιστόλια στον έλληνοϊταλικό πόλεμο λογίζονταν τὸ καλύτερο σουβενίρ χαρίζοντάς τα σε γνωστούς αξιωματικούς.

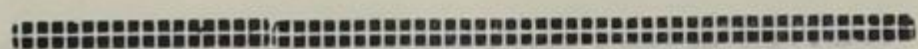
Εκείνο πού έμαθα στην Άλβανία είναι ότι άρχισε μιᾶ διαμάχη μεταξύ Ίππικου και Πεζικου ποιός νά καρπωθεί τή νίκη. Η Μεραρχία Ίππικου έλεγε ότι ή μάχη δόθηκε από ίππείς, έγώ ή Μεραρχία Πεζικου τή διεκδικούσε για τόν έαυτό της επειδή δροῦσα κάτω άπ' τις διαταγές του τάγματος Πεζικου Αντ)ρχη Φριζή.

Διαβάζοντας όμως τούς διάφορους στρατιωτικούς ιστορικούς ὅπως τήν ιστορία του Έλληνοϊταλικου πολέμου του αντιστρατήγου Έδιπίδη, του ακαδημαϊκου Δ. Κόκκινου, του αντ)ρχη Ζαφειρόπουλου, με έκπληξη παρατήρησα ότι ή μάχη αυτή διαστρεβλώθηκε ή παρασιωπήθηκε, ασφαλώς έσκεμμένα γιατί ο διοικητής της Ίλης άμέσως μετά τήν κατάρρευση του μετώπου πήρε τὸ ὄπλο στο χέρι, χτυπώντας άνελέγητα τούς κατακτητές για τή λευτεριά της σκλαβωμένης πατρίδας μας έκπληρώνοντας έτσι τόν ὄρκο του Έλληνα αξιωματικού.

Αυτή ή παράλειψη ή διαστρέβλωση δείχνει τὸ πνεῦμα της μισαλλοδοξίας πού ταλάνισε τὸ λαό μας επί μιᾶ 40ετία.

Και τώρα νά πῶς περιγράφει ο συγγραφέας λογοτέχνης Άγγελος Τερζάκης τή μάχη αυτή (Σελ. 84).

«Η σύγκρουση γίνεται κοντά στο Έλεύθερο. Οί Έλληνες χυμᾶνε ὀρμητικοί, συνεπαρμένοι αξιωματικοί και στρατιῶτες παραβγαίνουν μεταξύ τους. Είτανε κάτι σαν τὸ μπουρίνι πού ξεσπάει μ' αστροπελέκια, τσακίζει τὰ δένδρα. Τὸ ιταλικὸ σύνταγμα πολέμησε έφτά ὡρες, τέλος λύγισε, σκόρπισε, διαλύθηκε. Στο δρόμο του είχαν στρωθεί χάμου τριακόσιοι άνδρες νεκροί, άλλοι 700 με 15 αξιωματικούς παραδίνονταν αίχμάλωτοι. Τὸ πεδίο της μάχης κυμάτιζε σπαρμένο ὡς πέρα με ὕλικὸ κάθε λογής σκοτωμένα ἄλογα και μουλάρια».

Ή 28η Ήκτωβρίου

Ή επίσημη άναγνώριση, από τήν Κυβέρνηση, της Έθνικης Άντίστασης και ή καθιέρωση της Έθνικης Έορτης της 28ης Ήκτωβρίου σαν γιορτης πού τὸ έθνος μας θα τιμά τήν ένιαία Έθνικη Άντίσταση 1940 - 1944, άπηχεί τὰ αισθήματα ὄλων τῶν Έλλήνων.

Γιατί ή αντίσταση ενάντια στις φασιστικές ὀρδες του Μουσσολίνι, πού άρχισε τήν αυγή της 28ης Ήκτωβρίου, συνεχίστηκε με άμείωτο έθνικὸ πάθος σε ὄλη τή διάρκεια της κατοχης και μέχρι τήν άπελευθέρωση από τούς φασίστες κατακτητές. Έτσι ή μεγάλη γιορτή της 28ης Ήκτωβρίου άποχτάει τὸ πραγματικὸ και πλήρες νόημά της σαν έθνικη γιορτή της Έθνικης Άντίστασης.

Με τὸ νόημα αυτό ή πρότασή μας πού έκφράστηκε και αναλύθηκε στο άρθρο μας του τεύχους του Ήκτωβρίου 1980 με τόν τίτλο: «Η Κόνιτσα πανελλήνιο κέντρο γιορτασμοῦ της 28ης Ήκτωβρίου» και πού υποβλήθηκε σαν αίτημα από τὸ Δήμαρχο της Κόνιτσας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, διατηρεί αυξημένη ὄλη της τήν ισχύ και βαρύτητα.

Γιατί ή Κόνιτσα είναι ή μοναδική πόλη της γραμμης Καλπάκι — Πίνδος, πού κράτησε και άναχαίτισε τήν Ίταλική επίθεση, είναι ή πρωτεύουσα της έπαρχίας πού στα χωριά της σημειώθηκαν οί πρώτες επιθετικές ενέργειες τῶν έλληνικῶν ὄπλων, ή καταστροφή της Ίταλικης Μεραρχίας «Τζούλια» και ή νικηφόρα καταδίωξη του έχθρου πέραν τῶν Έλληνικῶν συνόρων.

Άλλά και στη διάρκεια της κατοχης τὰ χωριά και τὰ βουνά της έπαρχίας μας αποτέλεσαν έστίες δραστήριας αντίστασης κατά του έχθρου, κέντρα έξόρμησης τῶν άνταρτικῶν δυνάμεων εναντίον του. Η Κόνιτσα είναι ή πόλη πού ή περιοχή της σε ὄλη τή διάρκεια του έθνικου άγώνα 1940 - 1944 υπήρξε πεδίο μάχης.

Για τούς λόγους αυτούς, τὸ αίτημα νά ὀριστει ή Κόνιτσα σα πανελλήνιο κέντρο γιορτασμοῦ της 28ης Ήκτωβρίου, της πανελληνίας γιορτης της Έθνικης Άντίστασης 1940 - 44 παραμένει πάντοτε επίκαιρο.

Βυρσοδεψιακά

Χρόνια και δεκαετίες φωνάζανε οι άνθρωποι για κανένα εργοστάσιο στην έπαρχία μας, για να βρεί δουλειά και μεροκάματο ο κόσμος, για να σταθεί στον τόπο μας. Φωνάζανε, αλλά «στοῦ κουφου την πόρτα, όσο θέλεις θρόντα». Μόνο που οι άλλοι δεν ήταν κουφοί, τὸ ἄκουγαν και τὸ παράκουγαν. Και σὲ ἀπάντηση ἔδειχναν τὸ δρόμο για τὰ εργοστάσια τῆς Ἀθήνας και τῆς Γερμανίας.

Ἔτσι πέρασαν χρόνια και καιροί.

Κι ἄξαφνα κοιτάζουν οἱ Κονιτσιῶτες ἀπὸ τὸ Παζάρι, κοιτάζουν οἱ Κουτσουφλιανίτες ἀπὸ κειῖθε, ἀγναντεύουν οἱ Γοριτσιῶτες ἀπὸ πέρα, κι ἀπορημένοι ὅλοι βλέπουν στὰ Σέρβενα νὰ σηκώνονται τιμεντένιες κολῶνες, νὰ ὀρθώνονται κτίρια.

— Τί εἶναι; Τί εἶναι;

— Ἐργοστάσιο, εἶπε μιὰ φωνή.

— Ἐργοστάσιο! ἐπανέλαβαν οἱ ἄνθρωποι, κι ἦταν ἔτοιμοι νὰ χοροπηδήσουν.

— Βυρσοδεψεῖο, τομαράδικο δηλαδή, πρόσθεσε ἡ φωνή. Και ἡ ἀνάσα τους κόπηκε μὲ μιᾶς. Δηλαδή, συνέχισε, μὴν ἀνησυχεῖτε δὲν πρόκειται... (ἴσως ἤθελε νὰ τοὺς πεί ὅτι τὰ δικά τους τομάρια δὲν κινδυνεύουν, ἀφοῦ εἶναι πιά ἀργασμένα), δέρματα ζῶων θὰ κατεργάζεται.

— Μὰ ποῦ νὰ βρεθοῦν ἐδῶ τὰ δέρματα, ἀφοῦ τὰ κοπάδια ἔξαφανίστηκαν ἀπὸ τὸν τόπο μας! Οἱ τσοπαναρέοι ἔφυγαν για ἐργάτες στὴ Γερμανία. Οἱ γκλίτσες και τὰ κουνούνια ἔμειναν. Κι ἔπειτα ἐμεῖς δὲν θέλουμε...

— Θὰ βρεθοῦν τὰ δέρματα, εὐκόλα μεταφέρονται. Θὰ δεῖτε, θὰ κάνει χρυσές δουλειές τὸ Βυρσοδεψεῖο στὰ Σέρβενα. Ἄλλο εἶναι τὸ πρόβλημα ποῦ χτίζεται ἐδῶ, δηλαδή... (ἐδῶ κόμπιασε). Ἐκεῖ στὴν Πλαταριά τῆς Ἡγουμενίτσας ἀντὶ νὰ ποῦν εὐχαριστῶ ἔφεραν ἀντιρρήσεις. Τυχερὸ δικό σας.

— Νὰ μᾶς λείπει. Ἐδῶ μπροστά μας Βυρσοδεψεῖο! Ἐδῶ στὴ μούρη μας! Δὲν τὸ θέλουμε κι ἐμεῖς.

— Θὰ μᾶς μολύνει τὰ νερά.

— Θὰ μᾶς χαλάσει τὸν κάμπο.

— Θὰ μᾶς βρωμίσει τὸν τόπο. Φωνάζουν πῶρα ὅλοι μαζί οἱ ἄνθρωποι.

— Μὰ εργοστάσιο ζητούσατε, χρόνια και χρόνια, ἐξήγησε μαλακὰ ἡ πρώτη φωνή. Ἐργοστάσιο ὄνειρευόσασταν τὸν ὕπνο και τὸ ξύπνιο σας. Νάτο, ὀλόκληρο, μπροστά σας. Και τί εργοστάσιο! Βυρσοδεψεῖο. Ἐδῶ κοντά σας στὰ Σέρβενα. Ὁ πόθος σας δικαιώνεται.

Θὰ τὸ καμαρώνετε μὲ τὰ μάτια σας.

Θὰ τὸ ἀκοῦτε μὲ τ' αὐτιά σας.

Θὰ ρουφᾶτε τὶς μυρουδιές του μὲ τὶς μύτες σας.

Θὰ τὸ ἀπολαμβάνετε μὲ ὅλες σας τὶς αἰσθήσεις.

Ἄλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἀδιόρθωτοι κι ἀπροσάρμοστοι στὰ τερτίπια τῶν ἀετονύχηδων δὲν πείστηκαν. Και συνεχίζουν τὶς φωνές.

— Θέλουμε εργοστάσιο, ναί, ἀλλὰ για δουλειά και ζωή. Ὁχι Βυρσοδεψεῖο.

Θέλουμε τὸν τόπο μας ἀμόλυτο.

Τὰ νερά μας καθαρὰ και κρυστάλλινα.

Τὸν ἀέρα μας ζωογόνο, λαγαρὸ και παρθένο.

Και πυκνώνουν οἱ φωνές και γίνονται ἰαχές και δίνουν τὴ μάχη για νὰ ἀποκρούσουν τὴν εἰσβολή. Για νὰ ὑπερασπιστοῦν τὰ ἱερά και τὰ ὄσια.

Λ. Β.

Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ:

Β. Γεωργίου Β' 64 - Ν. Ἰωνία

Τηλ. 2773.018

Ἵπενθυμιζουμε στοὺς συμπατριῶτες μας τοῦ ἐξωτερικοῦ ποῦ παίρνουν τὴν «ΚΟΝΙΤΣΑ» και δὲν μᾶς ἔστειλαν τὴ συνδρομή τους, νὰ τὴ στείλουν για νὰ καλύψουμε τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδοσης.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 18 ΟΚΤΩΒΡΗ 1981 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛ. ΒΟΥΛΗ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΣ

Εκλογικά Τμήματα	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	ΚΚΕ	ΚΚΕ Εσ.	Κόμμα Προοδ.
ΚΟΝΙΤΣΑ (364 ανδρῶν)	126	136	39	1	1
» (365 ανδρῶν)	101	105	24	—	2
» (366 γυναικῶν)	106	160	33	2	1
» (367 γυναικῶν)	99	117	20	—	4
» (368 μικτὸ)	117	110	21	2	3
Ἁγία Βαρβάρα	43	76	5	—	—
Ἁγία Παρασκευὴ (ανδρῶν)	162	71	38	2	1
» » (γυναικῶν)	121	81	31	6	1
» » (μικτὸ)	135	59	20	3	—
Ἀετόπετρα	67	117	27	—	6
Ἀηδονοχώρι	66	111	24	2	2
Ἀμάραντος	121	107	35	7	—
Ἄρματα	57	42	8	—	—
Ἀσημοχώρι	44	76	3	—	5
Βούρμπιανη	114	81	21	6	9
Γοργοπόταμος	67	75	11	3	—
Δίστρατο (ανδρῶν)	85	97	41	5	1
» (γυναικῶν)	81	82	34	5	1
Δροσοπηγὴ (ανδρῶν)	91	30	66	5	—
» (γυναικῶν)	77	33	47	4	—
Ἐλεύθερο	105	84	21	3	—
Ἐξοχή	46	48	11	—	3
Ἡλιόρραχη	33	89	2	—	2
Καβάσιλα	35	44	7	—	1
Καλλιθέα	90	91	23	3	3
Κλειδωνιά	139	78	24	1	2
Καστανέα	189	68	52	—	1
Κεφαλοχώρι	125	76	95	5	—
Λαγκάδα	152	64	47	—	—
Μάζιο	72	132	11	2	14
Μελισσόπετρα	86	78	—	—	3
Μόλιστα (καὶ Γαναδιό, Μοναστήρι)	108	141	8	—	5
Μολυβδοσκεπάστη	31	107	6	—	4
Νικάνορας	43	56	—	—	1
Ὄξυα	60	37	42	1	2
Πάδες	30	46	2	1	—
Παλαισέλι	83	109	12	1	2
Πηγὴ	218	48	14	1	4
Πλαγιά	113	58	108	6	1
Πληκάτι	68	68	60	—	3
Πουρνιά	83	90	8	1	8
Πύργος	119	88	69	—	1
Πυρσόγιαννη (ανδρῶν)	64	58	39	5	7
» (γυναικῶν)	78	66	23	4	2
Φούρκα	51	103	11	1	2
Χιονιάδες	53	46	7	3	1

ΤΑ ΠΡΟ-ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

Ἔτος 1881

19.3.1881. Οἱ κάτοικοι τοῦ βαροσιοῦ (συνοικία) Κάτω Κονίτσης, ἐξουσιοδότησαν τοὺς Μουχταροδημογέροντάς των, προκειμένου νὰ ἀπαλλαγοῦν οἱ οἰκογένειες ἀπὸ τὸ σκληρὸν καὶ καταπιεστικὸν μέτρον τῆς κατ' οἶκον φιλοξενίας τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, νὰ εὔρουν καὶ νὰ ἐνοικιάσουν κατάλληλα οἰκήματα πρὸς στρατωνισμόν των. Τὰ δὲ ἐνοίκια θὰ καταβάλουν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος (οἱ Χριστιανοὶ μόνον φυσικὰ) εἰσφέροντες ὁ καθένας τὸ ἀνάλογόν του μὲ κανονικὸ δευτέρι.

30.6.1881. Ὁ ἐν Κονίτσης Χριστιανικὸς μαχαλᾶς Ποράτσιανη ἐπαρουσίασεν τέσσαρα πράματα, καθὼς καὶ ὁ Ὀθωμανικὸς Σουλτάν δύο πράματα, μὲ τὸν ἀγωγιάτην Γιάννην Στέργιον Αὐδελιώτην, διὰ νὰ σταλθοῦν εἰς Θεσσαλία διὰ νὰ φορτώσουν τὰ βασιλικὰ φορτώματα καὶ σήμερον ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ἰωάννινα.

Ὁ ἐν Ρουμανία συμπατριώτης Δημήτριος Διαμάντη Δερδέκης δι' ἐπιστολῆς του ἀπὸ 29.7.1881 γνωστοποιεῖ πρὸς τὴν Κοινότητα Κονίτσης, ὅτι δωρίζει 24.036 φράγκα ἀπὸ τοὺς τόκους τῶν ὁποίων θὰ δελτιωθῇ ἡ Σχολὴ καὶ θὰ ἰδρυθῇ νηπιαγωγ-

γεῖον.

Καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀποθανὼν Δημήτριος Χάμιζος Κονιτσιώτης, ἐκληροδότησε 16.000 γρόσια εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ ἑτέρας 16.000 εἰς τὴν Σχολὴν Κονίτσης.

Πρόεδρος τοῦ δημαρχιακοῦ (μπελτιέ) δικαστηρίου τυγχάνει ὁ ἴδιος ὁ δήμαρχος Νταλήπ βέης.

Ἐξασκοῦν τὸ ἰατρικὸν ἐπάγγελμα εἰς Κόνιτσαν οἱ: Ἰωάννης Ἀποστολίδης ἢ Κιτσαντώνης ἐκ Βουρμπιάνης, Κων) νος Νικ. Ζήσης, Ἰωάννης Πρίγκος καὶ Δημήτριος Χανᾶς ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ σπετσιαρίαν (φαρμακεῖο).

Οἱ Κων) νος Παπᾶς καὶ Γιάννης Καταρραχιᾶς εἶναι εἰσπράκτορες φόρων.

Διδάσκαλοι Κονίτσης κατὰ τὸ παρὸν ἔτος (1881) εἶναι οἱ: Βασίλειος Ἀθ. Ρούσης Ἑλληνοδιδάσκαλος, Γεώργιος Παπαβασιλειάδης, ...Πασχάλης, Γεώργιος Ν. Σούρλας Πυρσογιανίτης καὶ ὁ ἐξ Ἀρτσιστης Νικόλαος Παπαχαρισιάδης εἰς τὸ σχολεῖον Κάτω-Κονίτσης. Ἐφοροὶ δὲ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν σχολείων τυγχάνουν οἱ: Σπυρίδων Χ. Κέντρος, Κων) νος Π. Φλώρος καὶ Παναγιώτης Στ. Ρούβαλης.

ΚΑΙ ΣΕ ΜΕΡΙΚΑ ΚΟΝΤΙΝΑ ΜΑΣ ΧΩΡΙΑ

	ΠΑΣΟΚ	Ν.Δ.	ΚΚΕ	ΚΚΕ Εσ.	Κόμμα Προσδ.
Ἅγιος Μηνᾶς	39	34	9	2	—
Ἀρίστη — Βίκος	107	149	30	1	3
Βρυσοχώρι	43	97	5	—	1
Γεροπλάτανος	59	95	30	—	—
Ἡλιοχώρι	33	44	6	1	2
Λάϊστα	60	105	22	—	2
Μεσοβούνι	65	34	28	3	—
Πάπιγγο	77	144	10	2	—
Βασιλικὸ	256	235	60	10	8
Κεφαλόβρυσο	329	307	98	3	8

Σημ.: Στὶς καταστάσεις ποὺ ἔφτασαν στὰ χέρια μας δὲν ἀναγράφονται οἱ ψῆφοι ποὺ δόθηκαν στὸ ΚΟΔΗΣΟ καὶ σὲ ἄλλους ὑποψήφιους.

Ἐπίσης δὲν ἔχουμε τὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν Εὐρωβουλή ποὺ διαφέρουν κάπως ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Βουλή, κυρίως ὑπὲρ τῶν μικροτέρων Κομμάτων.

Κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὑπηρέτησαν ἢ ὑπη-
ρετοῦν εἰς τὴν Κόνιτσα οἱ ἐξῆς ὀθωμανοὶ
στρατιωτικοί: Ταουλᾶ βέης Βερατινὸς μπί-
μπασης - χιλίαρχος. (Αὐτὸς ἦταν Δερβένα-
γας τῆς περιοχῆς καὶ σκοτώθηκε ἀπὸ τοὺς
ἀντάρτες στὸ Δίστρατο πρῶην Μπριάζα).
Μουστᾶ ἢ Μουσᾶ μπέης ἀντισυνταγματάρ-
χης. Μπραϊράμαγας γιούζμπασης (λοχα-
γὸς) τῶν νιζάμηδων (ταχτικοῦ στρατοῦ).
Γιακούπ βέης γιούζμπασης. Σουλεϊμᾶν ἄ-
γᾶς ζαπτιές (χωροφύλακας).

Πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες εἰς
τὴν Κόνιτσα κατὰ τὸ ἔτος 1881.

Μουρτεζᾶ ἐφέντης κιατίπης (γραμμα-
τεὺς) τοῦ δικαστηρίου. Ἄγκῆ ἐφέντης βου-
κουᾶτ μεμούρης (ληξίαρχος) Ἰσᾶ ἐφέντης
μεμούρης (ὑπάλληλος) τῆς πόστας (τα-
χυδρομείου), καὶ Γιακούπ ἄγᾶς τσιαούσης
(λοχίας) καὶ καβάσης τῆς πόστας. Ἄντὲμ
ἐφέντης μαλμουντίρης (οἰκονομικὸς ἔφο-
ρος). Ρεφᾶτ ἐφέντης κιατίπης μπελντιέ
(γραμματεὺς δημαρχείου). Ἄχμὲτ ἐφέντης
τοῦ Κασίμαγα γιομπρουξῆς (εἰσπράκτωρ
ἐπὶ τοῦ φόρου εἰσερχομένων εἰς Κόνιτσαν
προϊόντων = τελώνης). Μουχτάρ Χαλήλ
Πολόζης δεκατιστής.

Μουχτάρηδες κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1881
εἶναι: εἰς τὸ χωρίον Μάζιον ὁ Βασίλης
Παναγ. Λάπας. Εἰς τὸ Σανοβὸν ὁ Χαρί-
σης Λάπας. Εἰς Καβάσιλα ὁ Θανάσης Βα-
σίλης. Εἰς Πυρσόγιαννη ὁ Κύρκας Σερί-
φης. Εἰς Πάδες ὁ Στέργιος... Εἰς δὲ τὴν
Φούρκα μουχτάρης εἶναι ὁ Κώστας Τζη-
μολάκης καὶ διδάσκαλοι οἱ Ἄριστοτέλης
Οἰκονόμου ἢ Μόκας καὶ Κων) νος Κένος
ἢ Κουτσός.

Ὁ συμπατριώτης

ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ

Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος
τ. ἰατρὸς Νοσ. «Ἄνδρέου Συγγροῦ»
Ἰατρὸς Νοσοκ. «Λοιμωδῶν»

Δέχεται:

5 — 8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου

Ἰατρεῖον: Σόλωνος 66
(ἐναντι Νομικῆς Σχολῆς)

Τηλ. 3602.966

Κεφαλοχώρι

(συνέχεια)

Ἐπρεπε νὰ ὀνομαστῆ ὁ νέος οἰκισμὸς
ποὺ δημιουργήθηκε καὶ τὸ Κοινοτικὸ Συμ-
βούλιο πρότεινε τὴν ὀνομασία αὐτὴ ποὺ
θεωρεῖται συμβολικὴ ἐπειδὴ ἡ Κοινότητα
ἀνέκαθεν δὲν ἦταν τσιφλίκι ὅπως τ' ἄλ-
λα γύρω χωριά, ἀλλὰ Κεφαλοχώρι. Πε-
ριληπτικὰ ἀναφέρουμε τὴν προσπάθεια τοῦ
Γραμματέα τοῦ Ἄλῃ Πασᾶ, Σούρλα, ὁ
ὁποῖος κατ' ἐπανάληψη ἐνόχλησε τοὺς
προγόνους νὰ ἀγοράσει τὸ χωριὸ μας ὡς
τσιφλίκι καὶ τὴν σταθερὰν ἀντίστασίν του
μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Γούσια Σδοῦκον καὶ
τὴν ἄλλη τοῦ Ἀνδρόνικου Σδοῦκου μὲ
τὸν Κενίμ μπέη (Πασᾶ) ἢ ὁποῖα συνέβη-
κε τὸ 1890. Ξακουστὸς μπέης ὁ Κενίμ,
τρόμος καὶ φόβος ἔπιανε τοὺς Ἕλληνας
τότε ὅπου ἀκουγόντανε τὸ ὄνομά του. Κά-
θε Ἄνοιξη καὶ Φθινόπωρο διερχότανε τὰ
ζῶα του (2.000 περίπου γιδοπρόβατα) ἀ-
πὸ τὶς κοινοτικὲς ἐκτάσεις καὶ τὰ βοσκοῦ-
σε ὅπου ἤθελε, νὰ μὴν μποροῦν οἱ κάτοι-
κοι νὰ τὸν ἐνοχλοῦν. Τὸ Φθινόπωρο τοῦ
1890 στὴν τοποθεσία αὐτὴ ποὺ σήμερα
ἀνεγέρθηκε ὁ νέος οἰκισμὸς, ὁ Ἀνδρόνι-
κος Σδοῦκος, πάλεψε μὲ τὸν Κενίμ μπέη,
τὸν ἔριξε κάτω τὸν ἔδειρε καὶ τὸν ταπει-
νωσε μὲ τὸν χειρότερο τρόπο, μὲ ἀποτέ-
λεσμα ἄλλη χρονιά νὰ μὴν περάσει μὲ τὰ
ζῶα του ἀπὸ τὶς κοινοτικὲς ἐκτάσεις. Τ'
ἀνωτέρω ἀνεγνώρισε καὶ τὸ Ὑπουργεῖο
Γεωργίας καὶ μὲ τὴν 29/1930 ἀπόφασίν
του ἀνεγνώρισε τὸ δάσος ποὺ ὑπάρχει μέ-
σα στὰ ὄρια τῆς Κοινότητος σὰν κοινο-
τικό.

Τὴν περισσότερη ἐκτασὴ τῆς Κοινότη-
τος καλύπτει πυκνὴ θλάσση. Ὑπάρχουν
πολλῶν εἰδῶν δένδρα. Τὸ Δ. τμήμα καὶ
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Σαρανταπόρου μέχρι
τοῦ ἱστορικοῦ πλατώματος (υψώμ. 1.214)
καλύπτεται ἀπὸ θάμνους καὶ βελανιδιές.
Ἀπὸ ἐκεῖ μέχρι τὴ θέση Πέτρα Μοῦκα ὑ-
περτερεῖ τὸ πεῦκο, χωρὶς νὰ ἀπουσιάζει
ἢ βελανιδιά. Ἀπὸ τὴν πέτρα Μοῦκα μέχρι
τοὺς πρόποδες τῆς Ἄνω Ἀρρένας ἡ θλά-
σση εἶναι ἀπὸ Ὄξυά χωρὶς βέβαια νὰ
ἀπουσιάζει καὶ τὸ πεῦκο. Κατὰ τὸν ἴδιο
τρόπο ἐπεκτείνεται ἡ θλάσση σ' ὅλη τὴν
κοινοτικὴ ἐκτασὴ.

Ἐκτός ἀπό ὄπωροφόρα δένδρα ἐκεῖνα πού ὑπερτεροῦν εἶναι οἱ καρυδιές χωρὶς νὰ ἀπουσιάζουν οἱ μηλιές — ἀχλαδιές — δαμασκηνιές — κορομηλιές — μουριές κ.ἄ.

Τὰ κυνήγια (ἀγριογούρουνο — λαγός, κουνάβι, ἄλεπού, λύκοι, ἀρκοῦδα κ.ἄ.) χρόνο μετὰ χρόνον πᾶνε νὰ ἐξαφανιστεῖ τὸ εἶδος τους διότι οἱ δημόσιοι δρόμοι καὶ τὰ μέσα κυνηγιῶν (καραμπίνες κλπ.) ἔχουν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό.

Οἱ ὄρεινές ἐκτάσεις τῆς Κοινότητος δίνουν τὴν ἐντύπωση Ἑλβετικῶν τοπίων καὶ δὲν ἔχει νὰ ζηλέψει τίποτε κανένας ἀπὸ ἐκεῖνα. Ἀποτελεῖ ἰδανικὸ μέρος γιὰ παραθερισμὸ μετὰ τὰ ἀφθονὰ κρύα νερά του, τὴν συνεχῆ δροσιά, τὸ ὑπέροχο κλίμα του, τὸ ἀφθονοπράσινο, πού ξεκουράζει τὸ μάτι καὶ ἀγαλιάζει τὴν ψυχὴ. Νιώθει κανεὶς ὅτι ἐδῶ βρίσκεται πρὸ κοντὰ στὸν Δημιουργό. Σὲ κάθε βῆμα, σὲ κάθε βλέμμα, συναντᾷ κανεὶς τὸ χέρι τοῦ Δημιουργοῦ.

Πληθυσμός. Ὁ πληθυσμὸς τοῦ χωριοῦ παρουσίασε πολλές διακυμάνσεις μέχρι σήμερον. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι ἦταν 3 οἰκογένειες. Παλαιότερα τὸ χωριὸ ἀποτελεῖτο ἀπὸ 1.000 περίπου ἄτομα. Σήμερον ἀριθμοὶ μόνιμους κατοίκους (200). Τελευταία ἀπογραφή (247) ἄτομα. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους πού ἐπαναπατρίζονται ἀπὸ τὶς Ἀνατολικὰς χῶρες ἐγκαθίστανται στὶς πόλεις Θεσσαλονίκη καὶ Ἀθήνα. Πολλές ἀκόμη οἰκογένειες ἐργάζονται στὴν Σουηδία καὶ Δυτ. Γερμανία.

Ἀσχολίες τῶν κατοίκων. Τὰ παλαιὰ χρόνια ἡ ἀσχολία τῶν κατοίκων συνάμα μετὰ τὴν κτηνοτροφία ἦταν καὶ γεωργία. Γι' αὐτὸ καὶ κατὰ τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς δὲν πείνασαν. Καλλιεργοῦσαν σιτηρὰ κ.ἄ. Σήμερον τὸν μόνον οἰκονομικὸ παράγοντα ἀποτελεῖ ἡ κτηνοτροφία. Ὑπάρχουν 3.500 μετὰ 4.000 γίδοπρόβατα, καθὼς 40 βόδια πού τὰ ἀποτελοῦν δύο ἀγελαδοτροφικὲς μονάδες.

Σήμερον ἔχουν δημιουργηθεῖ δύο Ἐλεύθεροι Δασικὸι Συνεταιρισμοὶ μετὰ 20 ἄτομα συνεταιίρους ὁ καθένας. Γιὰ τὶς προοπτικὰς κατὰ πόσον θὰ ζήσουν ἐν δράσει κανένας δὲν ξέρει.

Τὰ περισσότερα σπίτια στὸν νέον οἰκισμὸ εἶναι νεόκτιστα καὶ διώροφα, καὶ ἔχουν τὰ στοιχειώδη μέσα πολιτισμένης διαβίωσης μιᾶς οἰκογένειας. Ὅλα ἔχουν φῶς,

ἐσωτερικὴ ὕδρευση - ἀποχέτευση. Πολλὰ σπίτια διατηροῦν καὶ ἀνθόκηπο καὶ δέν θεωροῦν περιττὴ (ὅπως κατὰ τὸ παρελθόν) τὴν ἀπασχόληση αὐτῆ.

Τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα ἦταν πολλὰ τὰ ἴδια σχεδὸν σ' ὅλα τὰ χωριά, τὰ ὁποῖα σιγὰ - σιγὰ ἐγκαταλείπονται.

Τὸ πνεῦμα φιλοξενίας εἶναι πολὺ ἀνεπτυγμένο. Προσφέρουν στὸν ξένο ὅτι καλύτερο ἔχουν. Τὸν περιποιοῦνται ὅσο περισσότερο μποροῦν. Γλυκομίλητοι καὶ καλόκαρδοι ἐνθουσιάζουν τὸν ξένο μετὰ τὴν ἀπλότητά τους καὶ μετὰ τὸν αὐθορμητισμὸν τους. Εἶναι ἀπλοὶ καὶ στοὺς τρόπους καὶ τὴ ζωὴ τους. Δὲν συνηθίζουν πληθυντικὸς καὶ νοιώθουν πολὺ κοντὰ τὸν συνάνθρωπό τους, ὅσο ξένος κι ἂν εἶναι.

Λειτουργεῖ Δημοτικὸ Σχολεῖο μετὰ 20 μαθητῆς. Νηπιαγωγεῖο μετὰ 5 - 6 νήπια καὶ ὑπάρχει καὶ Σταθμὸς Χωροφυλακῆς.

Ἡ νεοκτισθεῖσα ἐκκλησία στὸ νέο χωριὸ ἔχει σχεδὸν ἀποπερατωθεῖ καὶ ἤδη ἔχει δημοπρατηθεῖ καὶ τὸ Κοινοτικὸ Κατάστημα προϋπολογισμοῦ 1.500.000 δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων χρημάτων 1.000.000 προέρχεται ἀπὸ κοινοτικὰ ἔσοδα καὶ 500.000 δρχ. ἀπὸ δάνειο τῆς Κοινότητος μετὰ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό.

Στὸν νέον χωριὸ πού εἶναι ὁ οἰκισμὸς μας χρειάζονται πολλὰ νὰ γίνουν ἀκόμα, ὅπως τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, δρόμοι - ὄχετοὶ κ.ἄ. καὶ γιὰ τὰ ἔργα αὐτὰ ὅπωςδήποτε χρειάζεται ἡ κρατικὴ μέριμνα γιὰ τὴν κοινοτικὰ ἔσοδα δὲν ἐπαρκοῦν οὔτε γιὰ τὰ ἔσοδα διοικήσεως.

Στοιχεῖα ἐπίσημα ἀπὸ τὴν ἴδρυση καὶ τὶς ἄλλες μεταβολὰς πού ἐπῆλθαν.

Κοινότητα Λουψίκου (ἴδρυση) Β.Δ. 7-8-1919

ΦΕΚ 184)1919.

Δ. 2-6-1926 ΦΕΚ 199)1926 μεταφέρθη τὸ Δέντσικο (νῦν Ἀετομηλίτσα) στὸ Λούψικο ἕως Δ. 17-11-1926 ΦΕΚ 412)26, ἡ Κοινότητα Δέντσικο ἴδια Κοινότητα.

Δ. 12-3-1928 μετονομάσθη ἡ Κοινότητα Λούψικο σὲ Κοινότητα Λυκόρραχης ΦΕΚ Α' (81)1928.

Πρ. Δ)γμα 526)4-6-1977 (μεταφορὰ τῆς ἔδρας τῆς Κοινότητος στὸ συνοικισμὸ (νέον) Κεφαλοχώρι ΦΕΚ 172)20-6-1979.

Πρ. Δ)γμα 605)24-7-1978, ΦΕΚ 129)17-8-1978 μετονομασία τῆς Κοινότητος

Ματιές στην έπαρχία μας

Τοῦ Α. Β.

Τὸ καλοκαίρι εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη ἐποχὴ νὰ διατρέξει κανεὶς τὴν ἐπαρχία μας, νὰ ἐπισκεφτεῖ ὅλα τὰ χωριά μας καὶ νὰ σχηματίσει μιὰ καθολικὴ εἰκόνα τοῦ τόπου.

Τὸ ἐπιχειρήσαμε, ἂν καὶ δὲν διαθέτουμε Ι.Χ. καὶ μὲ τὶς ὑπάρχουσες συγκοινωνίες οἱ δυσκολίες εἶναι πολλές. Ὅμως κι ἔτσι μπορέσαμε σὲ πολλὰ χωριά νὰ πᾶμε, ἀπὸ πολλὰ νὰ περάσουμε, πολλὰ νὰ πλησιάσουμε. Ἀγκάλιασε ἔτσι τὸ μάτι μας ὀλόκληρη τὴν ἐπαρχία μας, φρεσκάραμε παλιές εἰκόνες καὶ σχηματίσαμε καινούργιες ἐποπτεῖες.

Οἱ γραμμὲς ποὺ ἀκολουθοῦν εἶναι λίγες πεταχτές πινελιές τοῦ ὁδοιπορικοῦ μας.

Στὸ πιὸ ἀκρινὸ σημεῖο, στὰ σύνορα μὲ τὴ Μακεδονία βρίσκεται ἡ Πλαγιά, ἡ γνωστὴ Ζέρμα. Ἀμαξιτὸς δρόμος δὲν φτάνει στὸ χωριό, ρεῦμα δὲν ἔχει. Κι αὐτὸ γιατί ἐπειδὴ ἔγιναν κατολισθήσεις, μεταφέρεται σὲ ἄλλη θέση.

Ὅμως αὐτὸ κρατᾶει χρόνια. Καὶ ἡ Ζέρμα μεταξὺ τῆς παλιᾶς τῆς θέσης ποὺ ἐγκαταλείπεται καὶ τῆς νέας ποὺ χτίζεται, μένει ἀκόμα μετέωρη. Κι αὐτὸ διαρκεῖ, ὅπως εἴπαμε, χρόνια, παρὰ τὶς μεγάλες προσπάθειες τῶν κατοίκων τῆς νὰ στήσουν ἐπιτέ-

ἀπὸ Λυκόρραχη σὲ Κεφαλοχώριο.

Πληθυσμὸς ἀπὸ τὶς ἐπίσημες ἀπογραφές.

Ἀπογραφή τὸ 1920 Λούψικο ἄτομα 240.

Ἀπογραφή τὸ 1928 Λυκόρραχη ἄτομα 299.

Ἀπογραφή τὸ 1940 Λυκόρραχη ἄτομα 454.

Ἀπογραφή τὸ 1951 Λυκόρραχη ἄτομα 81 γιατί μετὰ τὸν ἀνταρτοπόλεμο διεσκορπίσθησαν στὶς Ἀνατολικές Χῶρες.

Ἀπογραφή τὸ 1961 Λυκόρραχη ἄτομα 245.

Ἀπογραφή τὸ 1971 Λυκόρραχη ἄτομα 199 (μετανάστευση).

Ἀπογραφή τὸ 1981 Κεφαλοχώριο ἄτομα 237.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Β. ΦΑΣΟΥΛΗΣ
Γραμματεὺς Κοινότητος

λους τὸ νέο χωριό. Γιατὶ ἡ κρατικὴ μέριμνα σχεδὸν ἀπουσίασε. Ἀκούσαμε πολλὰ παράπονα γιὰ τὴν ἀδιαφορία τοῦ Νομάρχου νὰ βοηθήσει μὲ πιστώσεις καὶ μηχανήματα γιὰ τὴν ἀνουκοδόμηση τοῦ χωριοῦ.

Πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν Πλαγιά εἶναι τὸ Κεφαλοχώριο, δίπλα στὴν κεντρικὴ ὀδικὴ ἀρτηρία ΚΟΝΙΤΣΑ — ΕΦΤΑΧΩΡΙ. Εἶναι τὸ παλιὸ Λούψικο ποὺ ἔγινε Λυκόρραχη καὶ τώρα σὰν κατέβηκε ἀπὸ τὰ ψηλὰ κάτω στὸ Σαραντάπορο πῆρε τὴ νέα του ὀνομασία. Γιὰ τὸ Κεφαλοχώριο μᾶς γράφει λεπτομερειακὰ στὸ προηγούμενο τεῦχος τῆς «ΚΟΝΙΤΣΑΣ» καὶ συνέχεια σὲ τοῦτο, ὁ φίλος γραμματεὺς τῆς Κοινότητος Σωτ. Φασούλης.

Μόλις δυὸ χιλιόμετρα πιὸ κάτω, πάνω ἀκριβῶς στὸν κεντρικὸ δρόμο συναντᾶμε τὴ Θεοτόκο. Εἶναι ἡ καινούργια Φιτόκο ποὺ κατέβηκε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ παλιὸ χωριὸ καὶ χτίστηκε ἐδῶ δίπλα στὸ Σαραντάπορο, στὴ θέση «Παζαρόπλο». Κοντὰ 15 νεόχτιστα, ἄμορφα σπίτια, 3 μαγαζιά καὶ παλέθουν τώρα γιὰ ὕδρευση, γιὰ τὸ χτίσιμο τῆς ἐκκλησιᾶς τους κλπ. κλπ.

Ἡ Ζέρμα ποὺ χτίζεται, τὸ Κεφαλοχώριο καὶ ἡ Θεοτόκος εἶναι τὰ τρία νέα χωριά τῆς ἐπαρχίας μας ποὺ ξεκινᾶν μὲ ζωντάνια καὶ ὀρμὴ καὶ μὲ καλὲς ἐλπίδες μελλοντικῆς ἀνάπτυξης.

Στὸν κεντρικὸ δρόμο ἀνάμεσα Θεοτό-

Στὴ Ζέρμα τὸ 15 Αὐγούστο καπέλλες στὸ χορὸ μὲ τοπικὲς ἐνδυμασίες

κο — Κεφαλοχώρι ένας χωματόδρομος κόβει για την Αετομηλίτσα. Είναι το όνομαστό Ντέντσικο ή Ντένισκο, απ' τα χωριά όμως της έπαρχίας μας που έχουμε τους λιγότερους δεσμούς. Ένας λόγος είναι που οί Δεντσικιώτες μένουν εκεί μόνο τους καλοκαιρινούς μήνες. Κι ο άλλος ή δύσκολη συγκοινωνία προς την Κόνιτσα, που τους έστρεφε προς τα κέντρα της Δ. Μακεδονίας. Στην Κόνιτσα κατέβαιναν στο Παζαρόπουλο για να πλουτίσουν την αγορά της με τα κεφαλοτύρια, τα μανούρια, τις βελέντζες και γενικά με τα προϊόντα της πλούσιας κτηνοτροφίας και οικότεχνίας τους.

“Επρεπε να το γνωρίσουμε το Ντέντσικο και τους ανθρώπους του, να συνδεθούμε μαζί τους, επιθυμία που κι αυτοί είχαν έκφραση.

Και θεωρούμε υποχρέωσή μας να εκφράσουμε και από εδώ τις ευχαριστίες μας στο φίλο Δημήτρη Ζούνη, γραμματέα της Αδελφότητας Όξυās, που παραθέριζε στη Θεοτάκο και κατέβαλε κόπους και έξοδα για να εξασφαλίσει το μεταφορικό μέσο, να φτάσουμε σε κείνη την αητοφωλιά. Η Αετομηλίτσα είναι το ψηλότερο χωριό της Ελλάδας και όχι ή Σαμαρίνα, μάς είπαν ο πρόεδρος του Συλλόγου Αετομηλίτσας «Το Ντένισκο» κ. Νιτσιάκος και οί άλλοι κάτοικοι με τους οποίους μιλήσαμε και ακούσαμε τα πάμπολλα προβλήματα του χωριού.

Μ' αυτά θα ασχοληθούμε ειδικά σε άλλο τεύχος του περιοδικού μας, αλλά τούτη τη στιγμή δεν συγκρατιόμαστε, γιατί ξεχειλίζει το παράπονο των Αετομηλιτσιωτών. Ο κ. Νομάρχης Ιωαννίνων δεν τους χορηγεί στεγαστικά δάνεια να χτίσουν ή να επισκευάσουν τα σπίτια τους. Δεν είναι λέει, μόνιμοι κάτοικοι. Αλλά κ. Νομάρχη, ή Αετομηλίτσα δεν είναι αριστοκρατικό θέρετρο πλούσιων βιομηχάνων. Είναι το χωριό τους, που ζούν εκεί 4 και 5 και 6 μήνες και εργάζονται οί περισσότεροι σαν ύλοτόμοι στο δάσος, σαν κτηνοτρόφοι, σαν τυροκόμοι. Γιατί τους εξαιρείται τους ανθρώπους αυτούς από τα στεγαστικά δάνεια, που δίνετε όσα τουλάχιστο δίνετε, και στα άλλα χωριά;

Προσθέτουμε και τη δική μας διαμαρτυρία για την άδικη αυτή εξαίρεση και περιμένουμε την επανόρθωσή της.

Απέναντι από τη Ζέρμα, από την άλλη πλευρά του Σαραντάπορου, βρίσκεται ή Δροσοπηγή, το Κάντσικο, από τα μεγαλύτερα χωριά μας και με αρκετούς μόνιμους κάτοικους. Πιο κάτω στην ίδια σειρά και απέναντι απ' τη Θεοτάκο ή Λαγκάδα, που κρατάει κι αυτή κόσμο, όσο κι αν στην Κυψέλη της Αθήνας οί Λαγκαδιώτες άποτελούν ολόκληρη παροικία. Δίπλα στη Λαγκάδα κι απέναντι απ' την Πυρσόγιαννη, ή Καστάνιανη με πολύ έλαττωμένο μόνιμο πληθυσμό, αλλά το καλοκαίρι γεμίζει από Καστανιανίτες. Οί νέοι της έδωσαν φέτος και θεατρική παράσταση.

“Ενα απ' τα προβλήματα της Λαγκάδας και της Καστάνιανης είναι το συγκοινωνιακό. Οί δράμοι που οδηγούν σ' αυτά χωματόδρομοι κακοσυντηρημένοι δεν συνδέουν άλλα χωριά, θεωρούνται άγονες γραμμές και δεν έχουν καθημερινή συγκοινωνία.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον Πύργο, τη Στράτσιανη που φίλου κ. Ρόζου, που άφιλοκερδώς παραχωρεί τις πολυτελείς αίθουσες του μεγάλου ξενοδοχείου «Στάνλεϋ» της Αθήνας για συνελεύσεις των Αδελφοτήτων μας. Η Στράτσιανη, το παρατηρητήριο αυτό της έπαρχίας μας είναι επίσης άπογυμνωμένο από κόσμο. Μας διεκτραγώδησε την κατάσταση αυτή ο Παπαχρήστος Κοσκινās στο δρόμο από τη Ζέρμα ως τη γέφυρα Στράτσιανης. Τον είχε στείλει ο Δεσπότης να λειτουργήσει στη Ζέρμα και σαν τέλειωσε, κατηφόρισε στον κεντρικό δρόμο. Είκεϊ τον βρήκαμε και τον πήραμε. με το αυτοκίνητο για να φτάσει στο χωριό του.

— Η Πυρσόγιαννη και ή Βούρμπιανη είναι τα δυο μεγάλα χωριά της έπαρχίας μας, μεγάλα με τα παλιά μέτρα, που τα χώριζε ή διαφορά ποιό από τα δυο «έχτισε τον κόσμο». Τώρα ποιός θα χτίσει τα σπίτια της Βούρμπιανης και της Πυρσόγιαννης που πέφτουν; Εύτυχως τα τελευταία χρόνια παρατηρείται και σ' αυτά, αυτό που συμβαίνει σε όλα τα χωριά μας. Οί άνθρωποι γυρίζουν, έστω προσωρινά και συντηρούν ή ξαναχτίζουν τα γκρεμισμένα σπίτια τους.

Στην Πυρσόγιαννη δίνουν κάποια ζωή οί Σύλλογοι και Αδελφότητες των Πυρσογιαννιτών που ζούν στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις, καθώς και οί Πυρσογιαννί-

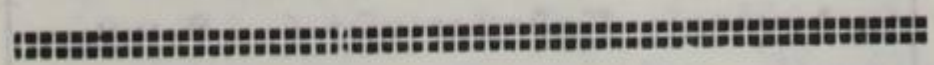
τες που κινούνται γύρω από το περιοδικό «'Αρμολόϊ».

Ἡ Βούρμπιανη στηρίζεται ἐπίσης στή δράση τοῦ ἰσχυροῦ καὶ οἰκονομικὰ εὐρωστοῦ «Σύνδεσμου Βούρμπιανης» τῆς Ἀθήνας, πού ἔκανε καὶ κάνει πολλὰ ἔργα στό χωριό καὶ διατηρεῖ καὶ τὸ Γυμνάσιο Βούρμπιανης, τὸ δεύτερο Γυμνάσιο τῆς ἐπαρχίας μας.

Πιο πάνω ὁ Γοργοπόταμος καὶ οἱ Χιονιάδες, τὰ χωριά τῶν περίφημων σκαλιστάδων καὶ ζωγράφων πού ἀπλωσαν τὰ ὀνόματα τοῦ Τούρνοβου καὶ τῶν Χιονιάδων σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, τὸ Ἀσημοχώρι καὶ ἀπέναντι ἢ Ὁξυά. Τέσσερα χωριά πού τὰ καλοκαίρια τῶν τελευταίων τουλάχιστο χρόνων ζοῦν μιὰ ζωντανή χωριανικὴ ζωὴ μὲ τοὺς ταξιδευμένους τους πού παραθερίζουν ἐκεῖ, ἐνῶ τὸ χειμῶνα μένουν σκιές χωριῶν. Οἱ Σύλλογοι καὶ οἱ Ἀδελφότητές τους στὴν Ἀθήνα ἐργάζονται δραστήρια καὶ κρατοῦν τὰ νήματα τῆς ἐπικοινωνίας τῶν ταξιδευμένων χωριανῶν καὶ τὴν ἐπαφή τους μὲ τὰ χωριά καὶ τὴ βοήθεια σ' αὐτά. Πολὺ βοηθᾶνε στοὺς σκοποὺς αὐτοὺς καὶ ἡ ἐφημεριδούλα «Φωνὴ τῆς Ὁξυᾶς» καθὼς καὶ τὸ περιοδικό «'Ασημοχώρι» τοῦ ΠαπαΔιονύση Τάτση.

Καὶ μιὰ καὶ ἀναφερθήκαμε στὴ δράση τῶν Συλλόγων καὶ Ἀδελφοτήτων τῆς Ἀθήνας, θὰ ἦταν παράλειψη ἂν γιὰ τὰ χωριά πού μιλήσαμε προηγούμενα δὲν ἀναφέραμε τὴν ἔντονη δραστηριότητα τῆς Ἀδελφότητας Λαγκιάδας στὴν Ἀθήνα, τῆς Ἀδελφότητας Ζέρμας καὶ ἐπίσης τῶν Ἀδελφοτήτων τοῦ Κεφαλοχωριοῦ, τῆς Δροσπηγῆς καὶ τῆς Καστάνιανης.

Ἀφήσαμε τελευταῖο στὸν τομέα ἐκεῖνο στὴν κορυφὴ τοῦ Γράμμου τὸ Πληκάτι. Εἶναι τὸ χωριό, πού ὅπως μαθαίνουμε, (γιατὶ δὲν φτάσαμε ὡς ἐκεῖ), κρατάει τὸν κόσμο του, λειτουργεῖ τὸ σχολεῖό του, ζεῖ. Ἀλλὰ γιὰ τὸ Πληκάτι αὐτὸς πού γράφει τὸ κείμενο τοῦτο ξέρεи τὰ λιγότερα ἀπὸ κάθε ἄλλο χωριό μας. Θὰ περιμέναμε λοιπὸν κάποιος χωριανὸς νὰ μᾶς γράψει

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ὁ κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ γράφει: «Ὁ ΚΑΡΑΓΙΩΡΓΗΣ, ὁ ἰδρυτὴς τῆς Σέρβικης Δυναστείας, ἦταν Φουρκιώτης».

γιὰ τὸ Πληκάτι, τὴν ἱστορία του, τὴ σημερινή του κατάσταση, τὰ προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει. Καὶ ξέρομε ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ ἡ κατάλληλη πέννα.

— Ξεκινᾶμε γιὰ τὸ Κεράσοβο. Δεξιά ὁ δρόμος χωρίζει γιὰ τὴν Πουρνιά. Καλοκαίρι εἶναι θὰ βροῦμε ἐκεῖ ἀρκετὸν κόσμο. Γιατὶ ἂν πεῖς γιὰ τὸ χειμῶνα ἐλάχιστοι, οὔτε σχολεῖο. Ἡ πλούσια ἀπὸ τὰ εἰσοδήματα τῆς Βλαχιάς Σταρίτσιανη μὲ τὸ παλιὸ τῆς ὄνομα, ἢ Πουρνιά μὲ τὸ νέο τῆς ὄνομα πού κάποτε ἦταν γεμάτη κόσμο, τώρα μόνο τὸ καλοκαίρι θυμᾶται κάπως τὸν παλιὸ ἑαυτό της. Οἱ περισσότεροι κάτοικοί της εἶναι ἐγκαταστημένοι καὶ εὐκατάστατοι στὴν Ἀθήνα καὶ ἀνεβαίνουν στό χωριό γιὰ παραθερισμό.

Ἀλλὰ ἂς προχωρήσουμε. Τὸ Κεράσοβο αὐτὴ τὴν ἐποχὴ πλέει στό πράσινο. Δένδρα, κῆποι κατάφυτοι, καλαμπόκια. Παντοῦ νερὰ τρεχούμενα. Ἄνδρες στὰ καφενεῖα, στὴν πλατεία. Ἐκκλησία ὁμορφῆ, καμπαναριὸ ψηλό, καλλιτεχνικό, σχολεῖο μεγάλο ἐξαθέσιο. Λειτουργεῖ τώρα μόνο μὲ ἓνα Δάσκαλο καὶ 20 μαθητές. Καὶ ὅμως τὸ Κεράσοβο ἔχει κόσμο. Κι ἂν ταξιδεύουν οἱ Κερασοβίτες κρατοῦν στενὸ δεσμὸ μὲ τὸ χωριό τους. Ἀπόδειξη ὅτι καὶ στὶ τελευταῖες ἐκλογές οἱ ψηφοφόροι του ξεπερνοῦν τοὺς 700. Ἀλλὰ γιὰ τὸ οἱ Κερασοβίτες ἄλλαξαν τὸ ὠραῖο ὄνομα τοῦ ἱστορικοῦ χωριοῦ τους καὶ τὸ ἔκαναν Ἀγία Παρασκευή;

Ἴσως ἡ ἐρώτησή μου νὰ θεωρηθῆ ἀφελῆς, γιὰ τὸ μᾶλλον δὲν εὐθύνονται οἱ ἴδιοι. Ὅμως ἐπειδὴ τιμῶ τὸ Κεράσοβο καὶ θέλω τοὺς ἀνθρώπους του, ὅπως καὶ εἶναι, Κερασοβίτες καὶ ὄχι Ἀγιοπαρασκευίτες, κἀνω τὴν ταπεινὴ μου πρόταση καὶ παράκληση νὰ ξαναδώσουν στό χωριό, ἐπίσημα, τὸ ὄνομά του. Στὸ Κεράσοβο ἔζησαν οἱ πατεράδες τους καὶ οἱ παποῦδες τους. Κεράσοβο, ὄνομα ἑλληνικότατο γραμματικὰ καὶ ἐθνικὰ. Μ' αὐτὸ πολέμησαν οἱ Κερασοβίτες τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Γερμανοῖταλους.

Ἀνηφορίζουμε γιὰ τὴ Φούρκα. Πλαγιές καταπράσινες, πεῦκο, ὄξυά. Ἄ! ἐδῶ νὰ στήναμε μιὰ σκηνὴ γιὰ παραθερισμό, ἄ! ἐκεῖ πιὸ καλὰ. Καὶ πιὸ πάνω πιὸ μαγευτικά.

Καὶ φτάνουμε στὴν κορυφὴ κι' ἀντικρῶ.

ζουμε τόν 'Ιστορικό από τό 1940 "Αϊ Λιά
καί δεξιά μας τό Ταμπούρι.

"Η Φούρκα εἶναι ἀπό τὰ καλύτερα γιά
παραθερισμό χωριά μας. Φτάνουμε στό με-
σοχώρι, κουβεντιάζουμε μέ τούς ντόπιους,
παίρνουμε ἕνα ἀναψυκτικό στό καφενεῖο.
"Υστερα ρωτάω γιά τό φίλο Χρήστο 'Εξάρ-
χου. 'Εδῶ εἶναι. Κατευθύνομαι πρὸς τό
σπίτι του καί τόν βρίσκω κάτι νά μαστο-
ρεύει. "Εκπληξη, χαιρετοῦρες, τί γίνεσαι,
τί κάνεις. Τσίπουρο, λουκούμι κι' ὄλα γλή-
γορα. Δρόμο γιά τή Σαμαρίνα. 'Αλλά ὁ-
ποιος δέν ἔκανε τή διαδρομή Φούρκα —
Σαμαρίνα καί δέν πέρασε μέσα ἀπό ἐκεί-
νη τή μαγεία τοῦ δάσους, στό Φουρκιώτι-
κο, γιὰτί πέρα ἀπό τή ράχη κατηφορίζον-
τας γιά τή Σαμαρίνα εἶναι γυμνό. "Οποιος
δέν πέρασε μέσα ἀπό τὰ καταπράσινα πεῦ-
κα, τίς πανύψηλες ὀξυές καί τὰ χλοερὰ ξέ-
φωτα, αὐτός δέ λειτουργήθηκε στό ναό τῆς
θεᾶς φύσης.

Στή Μόλιστα πήγαμε στίς 16 Αὐγού-
στου, τό βράδυ. Τή μέρα αὐτή πανηγυρί-
ζει τό χωριό καί τήν πρωτοβουλία τῆς ὀρ-
γάνωσης τοῦ Πανηγυριοῦ τήν ἔχει ὁ Σύλ-
λογος «Μόλιστα». Στήν πλατεία μπροστά
σπὴν 'Εκκλησιᾷ στρωμένα τραπέζια, ὄργανα
καί χορός. Οἱ φίλοι Δημ. Παπαλάμπρου
καί Γιάννης Λέτσιος, τοῦ Διοικ. Συμβου-
λίου τοῦ Συλλόγου ἀεικίνητοι γιά τήν κα-

"Η θέαση τοῦ 'Αγ. Νικολάου. "Εργο τοῦ Συλ-
λόγου «Η ΜΟΛΙΣΤΑ»

λή ἐξέλιξη τοῦ Πανηγυριοῦ καί τῆς δια-
σκέδασης. 'Αλλά ἡ ὥρα περνάει κι' ἔπρε-
πε νά πεταχτοῦμε ἔστω γιά λίγο, καί στά
διπλανὰ χωριά. Στό Γαναδιό σεριανίσαμε
στούς πλακοστρωμένους δρόμους του, κου-
βεντιάσαμε μέ γυναῖκες πού θγῆκαν σπὴν
ἐξώπορτα σάν μᾶς εἶδαν, ξανασυνδέσαμε
παλιές γνωριμίες, ζωντανέψαμε μνήμες.
Στό Μοναστήρι, περασμένη ἡ ὥρα, μόνο
τόν Παπαθασίλη Βέργο θρήκαμε μαζί μέ
τὴν πρεσβυτέρα του νά κάθονται στά πέ-
τρινα καθίσματα τῆς ἐξώπορτας. Ποῦ νά
φανταστεῖς, Παπαθασίλη, ὅτι ἐτοῦτος ὁ νυ-
χτερινὸς περαστικός πού σέ καλησπέρισε
ἦταν ἐκεῖνο τό 10χρονο συνομήλικό σου
παιδί, πού μαζί κολυμπούσατε καί πιάννα-
τε ψάρια στό λάκκο τό Νικανορίτικο ἐκεῖ
κάτω στό χάνι τοῦ πατέρα σου! 'Εκεῖνα
τὰ χρόνια!

— 'Εκεῖνα τὰ χρόνια, ἐμεῖς οἱ παλιότε-
ροι, γνωρίσαμε τή Μόλιστα, τὴν ἐνιαῖα Μό-
λιστα Γαναδιό — Μεσαριά — Μοναστήρι,
σάν τό μεγαλύτερο ἀρχοντοχώρι τῆς 'Ε-
παρχίας μας. Μέ τὰ σχολειὰ τῆς, τοὺς Δα-
σκάλους τῆς, τοὺς Καθηγητές τῆς, τό Σχο-
λαρχεῖο. Μέ τὰ ἀμπέλια τῆς, μέ τὸν πλοῦ-
το τῆς τῆς Βλαχιάς καί τῆς Αἰγύπτου.

— Τώρα ἡ Μόλιστα σκύθει στίς μνήμες
τῆς, κρατάει σφιχτὰ τὴν 'Ιστορία τῆς καί
ἐλπίζει. "Ισως κάποια μέρα γνωρίσει και-
νούργιες δόξες.

(Συνεχίζεται)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΤΟΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ
Α. & Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΙΑΤΡΕΙΟΝ:

Κηφισίας 36 - 2ος ὄροφος

Τηλ. 7795.913 - 'Αθήναι

Δέχεται: Καθημερινῶς 6 - 9 μ.μ.

Ἡ Βιβλιοθήκη Κονίτσης

Ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι καὶ μέσα στὴν Κονίτσα ποὺ ἀγνοοῦν τὴν ὕπαρξη τῆς Βιβλιοθήκης, ἔκρινα σκόπιμο, σὲ συγκερασμὸ γιὰ μιὰ εὐρύτερη ἐνημέρωση, νὰ παραθέσω τὰ παρακάτω στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκθέσω περιληπτικά, ὥστε νὰ καλύψω, κατὰ τὸ δυνατόν, αὐτὴ τὴν ἀνάγκη.

Ἡ Δημοσίᾳ Κεντρικῆ Βιβλιοθήκη Κονίτσης, ὅπως εἶναι ὁ ἀκριβὴς τίτλος τῆς, ἰδρύθηκε θάσει τοῦ Α.Ν. 1362) 1949 «περὶ ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐνιαίας ὁργανώσεως τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Βιβλιοθηκῶν» τὸ ἔτος 1960 μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 24145) 430) 30.5. 1960 ὑπουργικὴ ἀπόφαση ΦΕΚ Β' 365) 1960.

Διέπεται ἀπὸ τὶς παραπάνω διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1362) 49 οἱ ὁποῖες προβλέπουν νὰ διοικεῖται ἀπὸ ἑμελῆ ἑφορεία καὶ ἀργότερα ἀπὸ ἑμελῆ, ἢ ὁποῖα ἑφορεία, εἰς πρῶτον βαθμὸν ὑποκαθιστᾶ τὸ Ὑπουργεῖον Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν, τὸ ὁποῖον ἀσχεῖ τὴν ἐποπτεῖαν, καὶ ἢ ὁποῖα ἔχει ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ λειτουργικὰς ἐξουσίας ἐπὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην ὑπηρετοῦν σήμερα ἑπτὰ ὑπάλληλοι, ἦτοι Μία Βιβλιοφύλαξ, τρεῖς ταξινόμοι, ἕνας κλητῆρ — καθαριστῆς καὶ δύο ὁδηγοὶ τῶν κινητῶν μονάδων.

Σήμερα ἔχει, μαζὶ μὲ τὶς κινητὲς μονάδες, 30.000 περίπου τόμους βιβλία, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, τὶς 10.000 τόμους διακινεῖ πρὸς τὰ 400 περίπου δανειστικὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἰδρύσει στὴν Ἠπειρο, Κέρκυρα καὶ Λευκάδα μετὰ τὸ 1972. Τὸ κυριώτερο μέρος τῶν βιβλίων τῆς εἶναι λογοτεχνία (Πεζογραφία - Ποίηση - δοκίμια κλπ.). Καλύπτει ὅλες τὶς ἐπιστῆμες καὶ τέχνες, σὲ μικρὴ κλίμακα καὶ διαθέτει δλοκληρωμένους σειρές, ὅπως: Ἠπειρωτικὰ Χρονικά — Ἠπειρωτικὴ Ἑστία — Νέα Ἑστία (1927 - 1980) Ἐγκυκλοπαίδειες 25 διαφορετικῆς - Λαογραφία (1909 - 1975). Πλούσια συλλογὴ διαφόρων βοηθητικῶν ἐξωσχολικῶν βιβλίων ὅλων τῶν κλάδων. Μεγάλῃ σειρά ἱστορικῶν βιβλίων - πολλὰ διαφορετικὰ λεξικὰ καὶ σειρές των, ἱατρικὰ συγγράμματα, πλούσια συλλογὴ ἀπὸ θρησκευτικὰ καὶ θεολογικὰ βιβλία - πλήρῃ σειρά

Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ 1963 καὶ ἐξῆς δειμένη, μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα τεύχη — Ἀρκετὲς Νομολογίες μὲ πλήρη Κώδικα πρῶην Ραπτάρχη - Νέον Ἑλληνομνήμονα (1904 - 1927) καὶ διάφορα ἄλλα.

Ὁ δανεισμὸς κατ' οἶκον γίνεται γιὰ ὠρισμένα βιβλία, κυρίως λογοτεχνικὰ τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ γιὰ διάστημα 15 ἡμερῶν τὸ πολὺ.

Δὲν δανείζονται τὰ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκδοθέντα, διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντικατασταθοῦν, σὲ περίπτωσι ἀπωλείας.

Τὸ παλαιότερο βιβλίον ποὺ κατέχει σήμερα ἡ Βιβλιοθήκη μας εἶναι «Κυριακοδρόμιον» τόμος Β'. 1976 Ἀρχιεπ. Νικηφόρου, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη δαπάναις Ἀναστασίου Ζωσιμᾶ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων εἰς τὴν Μόσχαν.

Ἐπίσης δὲν δανείζονται αἱ σειραὶ — συλλογαὶ — ἐγκυκλοπαίδειαι — Λεξικά.

Ὁ πλουτισμὸς μὲ βιβλία γίνεται μὲ ἀγορὲς καὶ δωρεές. Καταρτίζεται κάθε χρόνον ὁ κατάλογος τῶν πρὸς ἀγορὰν βιβλίων ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον τῆς Βιβλιοθήκης, ὁ ὁποῖος κρατεῖ σημειώσεις γύρω ἀπὸ αἰτήματα γιὰ βιβλία ἀπὸ μέρους τῶν ἀναγνωστῶν, γίνεται ἡ προμήθεια καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ἑφορεία ἐγκρίνει τὴ δαπάνη ἀγορᾶς των.

Τηρεῖται Μητρώον Εἰσαγωγῆς τῶν βιβλίων, εἰς τὸ ὁποῖο, καθ' ὃ Γενικόν, ἐγγράφονται ὅλα τὰ βιβλία ἀπὸ ἀγορὲς καὶ δωρεές, τίθεται ἡ εἰδικὴ σφραγίδα τῆς Βιβλιοθήκης, στὴν ὁποῖα ἀναγράφεται ὁ γενικὸς ἀριθμὸς εἰσαγωγῆς καὶ ἡ ἡμερομηνία κτήσεως.

Ἡ Βιβλιοθήκη εἶναι ἐμπειρικὰ ταξινομένη κατὰ συγγραφεῖς καὶ ἤδη ἔχει ἀρχίσει μὲ τὰ δεδομένα ποὺ ἰσχύουν στὴν Ε.Ο. Κ. κατὰ τὸ U.D.C. σύστημα, τὴν ταξινόμηση τῶν βιβλίων.

Ἐχει πλουτισθεῖ, πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν ἀναγνωστῶν τῆς μὲ ἕνα πλῆρες στερεοφωνικὸ συγκρότημα μὲ τὸ ὁποῖο ἀναπαράγει κασέττες μὲ ἐκκλησ. βυζαν. μουσικὴ καὶ μὲ δημοτικὴ μουσικὴ κυρίως ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς, πρὸς διάδοσίν τῆς μεταξὺ τῶν νέων τῆς, μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη σύνδεσίν των μὲ τὴν παράδοση τῶν γονέων των.

Επίσης έχει μηχανήμα προβολής ταινιών 16 Μ.Μ. όμιλούν, με τó όποιο κατά καιρούς προβάλλει έπικαίρους και ένδιαφερούσας κινηματογραφικάς ταινίας πρòς οικόδομήν τών νέων μας.

Ακόμη έχει πλήρη σειρά δίσκων και βιβλίων LINGUAPHONE για τήν έκμάθησιν τής άγγλικής γλώσσης. Έχει και ένα σύγχρονο μηχανήμα προβολής SLIDES τó όποιο, προβάλλει ένω παράλληλα όμιλει ή κασέττα γύρω άπό τó περιεχόμενον του SLIDES.

Τó κτίριο στό όποιο στεγάζεται άνήκει στην Έρα Μητρόπολη Δρυϊνουπόλεως, εις τήν όποία καταβάλλει μηνιαίο ένοίκιο και έχει τήν χρήσιν όλοκληρου του κτιριακού συγκροτήματος.

Στήν αίθουσα έορτών λαμβάνουν χώραν πολιτιστικές έκδηλώσεις, ήτοι διάφορες όμιλίες πολιτιστικού περιεχομένου καθώς και διάφορες έορτές σχολικές και τών κατηχητικών. Στήν ίδια αίθουσα γίνονται διάφορα συνέδρια τής περιοχής γενικώτερου ένδιαφέροντος καθώς και όμιλίες έπιστημονικού περιεχομένου.

Τέλος διαθέτει δύο φωτοαντιγραφικά μηχανήματα, με τά όποία έξυπηρετεί τούς άναγνώστες της σέ φωτοαντίγραφα, άπό τά βιβλία της πού δέν δανείζονται έξω. Σημειώνω, ότι αύτή ή έξυπνρήτση τών άναγνωστών είναι πολύ σπουδαία, γιατί αύτοι κάνουν κτήμα τους τó περιεχόμενον τών σελίδων άπό τά αξιόλογα βιβλία πού δέν δανείζονται.

Και ύστερα άπό τήν παραπάνω έννημέρωση, έλπίζω, νά μάς έπισκεφθούν οί συμπατριώτες μας και νά μορφώσουν μιá προσωπική γνώμη, γύρω άπό τή λειτουργία τής Βιβλιοθήκης, πού δέν θάταν ύπερβολή, αν έλεγα, τήν θαυμάζουν οί διάφοροι ξένοι έπισκέπται της.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ Γ. ΚΟΛΙΟΣ

προϊστάμενος

ΜΑΙΡΗ ΚΟΥΣΙΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΑΚΤΙΝΕΣ Χ

ΙΑΤΡΕΙΟ:

Λ. Κηφισίας 69 - Άμπελόκηποι

Τηλ. οικίας 7518. 944

Τηλ. Ίατρείου 6924.394

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Φέτος τó καλακαίρι οί γιορτές στό Ζαγόρι άνέβηκαν σέ ποιότητα και σημείωσαν μεγάλη έπιτυχία, σέ συγκεντρώσεις κόσμου και κέντρισμα ένδιαφέροντος. (Κάποτε θά μάς δοθει ή εύκαιρία νά πούμε και τή δική μας γνώμη πάνω σέ ποιούς στόχους πρέπει νά αποβλέπουν γενικότερα αύτές οί καθ' όλα άξίες πολιτιστικές έκδηλώσεις τών χωριών μας).

α) «Τ' άνοιχ τó σχολείο» άπό τις 2 ώς τις 9 του Αύγούστου, στό Καπέσοβο με ένα σωρό αξιόλογες παρουσιάσεις.

Διαλέξεις (Γ. Παπαγεωργίου: Ίστορική παρουσία του Καπέσοβου στον 19ον αιώνα. Δημ. Φύτου: Χλωρίδα τής Ήπείρου και άνάγκες προιστασίας. Σωτ. Δάκαρη: Ό κτηνοτροφικός οικισμός του 9ου αιώνα π.Χ. στή Βίτσα κλπ.).

Μαθήματα στό σχολείο του Καπέσοβου.

Έκθέσεις ζωγραφικής (Άρ. Μανέκια, Βαρζώκα κλπ.).

Έκθεση φωτογραφίας (Παναγιωτίδης) κλπ.

β) «Έκθεση λαϊκής τέχνης», στους Κήπους (άπό 9 - 15 Αύγούστου). Μέσα σέ ειδικά κατασκευασμένες τζαμένιες προθήκες παρουσιάστηκε ό,τι ωραιότερο και πολυτιμότερο κατασκευάστηκε, βρέθηκε και χρησιμοποιήθηκε στό Ζαγόρι τήν περίοδο τής άκμής του. Φορέματα, Μπουχαροποδιές, μαξιλαροθήκες, μαντήλες, κασσέλες, Σιμιά, γκιούμια, καρδάρια, κουδούνια, λάμπες, σφραγίδες για πρόσφορα, γιάνια, φλοκάτες κλπ.

γ) «Φωτογραφική έκθεση στό Μονοδέντρο». Άπό τή συλλογή Γεωργιάδη, πού άρχισε στις 10 Αύγούστου με σκηνές τής ζωής στό Ζαγόρι, άπ' τις άρχές του αιώνα μας.

Τά έγκαίνια τής φωτογραφικής έκθεσης, συμπληρώθηκαν με διάλεξη τής έφόρου άρχαιοτήτων κ. Βοκοτοπούλου, για τις έργασίες τών ανασκαφών στό νομαδικό οικισμό του 9 - 4ου αιώνα π.Χ., πού αναικαλύφθηκε στην Άνω Βίτσα.

και δ) «Ζαγοριακά '81», στους Άσπραγγέλους, 9 - 18 Αύγούστου.

Διάλεξη τής κ. Χριστίνας Πιτούλη Κί-

«Ἡ γούρνα πού κόχλαζε (Ἰούλιος 1944)»

Πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, κυκλοφόρησε ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «Δωδώνη» τὸ νέο βιβλίο τοῦ Κονιτσιώτη νομικοῦ, κοινωνιολόγου, ἱστορικοῦ λογοτέχνη κ. Ἰ. Λυμπερόπουλου. Πρόκειται γιὰ τὴ νουβέλα: «Ἡ γούρνα πού κόχλαζε (Ἰούλιος 1944)» (Ἀθήνα 1980, Ἐκδ. Οἶκος Δωδώνη), πού προστίθεται στὰ προηγηθέντα ἱστορικά καὶ λογοτεχνικά ἔργα του: «Παζαριοῦ ἀνατομὴ» (1971), «Ὀρεινοὶ καὶ μεθόριοι» (1972), «Ἐνταξη» (1973), «Ἀναζητώντας τὶς καταβολές» (1975), «Οὐρλιαχτό» (1978) κλπ.

Στὶς 189 σελίδες τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, μὲ τὴν ἐπιμελημένη ἐμφάνισή, ὁ συγγραφέας ἀναφέρεται σὲ γεγονότα τῆς Κατοχῆς, ὅπως τὰ ἔζησε καὶ τὰ γνώρισε ὁ ἴδιος, στὴν ἐπαρχία Κονίτισης κυρίως, συμμετέχοντας σὰν πολιτικὸ στέλεχος τῆς ἀντίστασης κατὰ τὰ νεανικά του χρόνια.

Ἄξονα τῆς διηγήσεως ἀποτελεῖ ἡ πορεία καὶ δράση τοῦ βασικοῦ προσώπου τοῦ ἔργου Πετροπασχάλη στὴ διαδρομὴ Γανναδιό — Καστάνιανη — Γανναδιό — Κόνιτσα — Γανναδιό, ἀπὸ τὶς 3 μέχρι τὶς 10 Ἰουλίου 1944, πού ἔγιναν οἱ τελευταῖες ἐκκαθαριστικὲς ἐπιχειρήσεις τῶν Γερμανῶν στὴν περιοχή.

Σὲ παρεκβάσεις ὅμως τῆς διηγήσεως αὐτῆς ἀναφέρονται καὶ ἄλλα περιστατικά ἀπὸ τὴν ἀντιστασιακὴ ζωὴ τοῦ Πετροπασχάλη κατὰ τὴν εἴσοδο τῶν ἀνταρτῶν στὴν Κόνιτσα τὸν Ἀπρίλιο '43, στὴν πλατεῖα Κονίτισης τὸν Ἰούλιο τοῦ 1943, μὲ τὴν εἴσοδο τῶν Γερμανῶν στὴν Κόνιτσα, στὴ Θεσπρωτία τὸ Σεπτέμβριο τοῦ '43, στὴν

του, πάνω στὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἡπειρώτη (Ἄνω Σουδενά) ἱστορικοῦ Ἰωάννου Λαμπρίδη.

Ἐκθεση φωτογραφίας θυζαντινῶν εἰκόνων, τοῦ Ζαγοριοῦ, ἀπ' τὴ συλλογὴ τοῦ κ. Τάσου Τζιόβα.

Προβολὴ διαφανειῶν ἀπὸ τὸ Ζαγόρι τοῦ κ. Λάκη Καλογερίδη καὶ τοῦ κ. Φωτ. Καφέλη.

Ἀνατολικὴ Ἡπειρο (περιοχὴ Μετσόβου καὶ Τζουμέρκων) καὶ τὴ Δυτικὴ Θεσσαλία τὸν Ὀκτώβριο τοῦ '43, κλπ.

Ἄλλες παρεκβάσεις ἀφοροῦν σὲ σχετικὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς ἄλλων προσώπων, ὅπως εἶναι ἡ Κονιτσιώτισσα ἀγωνίστρια τῆς Ἀντίστασης Φρόσω πού τὴ σκότωσαν στὴ Γύφτισσα οἱ Γερμανοί, ὁ ἰδιόρρυθμος Κονιτσιώτης τηλεφωνητῆς Κλέαρχος στὸ Γανναδιό, ὁ ἀναποφάσιτος γραμματέας τῆς ὀργάνωσης Παναγῆς, ὁ ἀντιήρωας Κονιτσιώτης θεῖος Χαρίλαος, ὁ «ψευτοπαλληκαρᾶς» Κώστας Μόκος, ὁ ἐπιλεγόμενος Βδέλλας πού τὸν μάζεψε ἡ Μολιστινὴ κυρὰ Βικτώρια μὲ τὰ «καλλιτεχνικά ἐνδιαφέροντα», ὁ Μολιστινὸς ἀγωνιστῆς Κύρκας πού ἐγκατέλειψε τὴν ὀργάνωση γιὰ τὴν ἀντάρτες, πόμπεψαν τὴν ξαδέρφη του, ὁ δῆθεν ἀκράϊος ἐξάδελφός του, ὁ Κονιτσιώτης πού ἐρέθιζε τοὺς ἀντάρτες, ὁ καπετάνιος διμοιρίας Κονιτσιωτῶν Γιώργος Καντάρας καὶ ὁ Ἄρης Βελουχιώτης στὴν Ἄν. Ἡπειρο, ὁ περίεργος Κερασσοδίτης γύφτος, ὁ Μολιστινὸς Τακούλης, στέλεχος τοῦ λαϊκοῦ θεάτρου, ὁ Καστανιανίτης πού αἰχμαλώτισε 2 Γερμανοὺς κ.ἄ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω γεγονότα, τὸ ἔργο περιέχει καὶ ἀσυνήθιστες πληροφορίες καὶ κρίσεις γιὰ τὴ νοοτροπία ὠρισμένων στελεχῶν τῆς ἀντίστασης μὲ ἀναφορὰ κυρίως στὶς ἀδυναμίες τους, πού νόθευσαν τὴ γνήσια Ἀντίσταση, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς. Ἐπιστημαίνονται συχνὰ τὰ ἄκριτα «ἡγετικά» καμῶματα, ἀλλὰ καὶ τονίζεται ἡ σωστὴ στάση τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων ἀπέναντι στὰ γεγονότα ἐκεῖνα πού ἀναστάτωσαν τὴ ζωὴ τους καὶ δυσκόλεψαν τοὺς προσανατολισμούς τους. Δείγματα τοῦ «μέσου ἀνθρώπου» πού ἀντιδρᾷ σ' αὐτὲς τὶς «δυσκολίες» καὶ τοὺς «ἀνορθολογισμούς» εἶναι ὁ παππούς κοντὰ στοὺς Καλαρρύτες, οἱ μαζεμένοι ἔξω ἀπὸ τὰ χωριά τους Μολιστινοί, οἱ Κονιτσιῶτες στὴν πλατεῖα ὅταν τοὺς ἔχουν συγκεντρωμένους σὰν ἡμερῶν, ἐκεῖ οἱ Γερμανοί, οἱ Καστα-

«Χρονικό τῆς Δοβράς» (1856—1859)

Τὸ παρουσιάζει ὁ κ. ΦΡΙΞΟΣ ΤΖΙΟΒΑΣ

Τὸ χειρόγραφο τοῦ «Χρονικοῦ τῆς Δοβράς» ποὺ γράφτηκε στὰ 1919 ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Α. Μπλάτισο καὶ ποὺ ὁ πραγματικός του τίτλος εἶναι ἀτέλειωτο μακρυνάρι: «Ἀρχιῆτης πολυθρυλήτου ἱστορίας τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Δοβράς καὶ τοῦ μοναστηρίου Ἀσπραγγέλων μεθ' ἑνὸς Ὀθωμανοῦ κλπ., κλπ.», ἔδωσε ἀφορμὴ στὸν ἐκλεχτὸ Ἡπειρώτη λογοτέχνη Φρίξο Τζιόθας ν' ἀσχοληθεῖ μὲ τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ του. Τοὺς Ἀσπραγγέλους, ὅπως τὸ λέμε σήμερα. Τῆ Δοβρά δηλαδή, ποὺ ξέρουμε ἡμεῖς οἱ παλιότεροι, καὶ ποὺ σὰ χωριὸ φαίνεται νὰ μὴν εἶναι ἄσχετο μὲ τὴν ἐπαρχία μας, ἀφοῦ ὁ Κ. Στεργιόπουλος τὸ θεωρεῖ χτίσιμα τῶν κατοίκων τῆς Δοβράς, οἰκισμοῦ δίπλα στὸ Μπιλθούκι (σήμερα Πυξαιριά) τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας, ὅταν κάποτε αὐτὸ καταστράφηκε ἀπὸ ἐπιδρομὴ Καλωνιστῶν.

Τὸ χειρόγραφο ποὺ περιλαμβάνεται στὸ δημοσίευμα ἀναφέρεται στὴ διένεξη τῶν κατοίκων τῆς Δοβράς μὲ τὴν οἰκογένεια

νιανίτες στὸ χωριὸ τους, ἀλλὰ καὶ ἡ μεγάλη μάζα τῶν ἀγωνιστῶν, ποὺ κινεῖται μὲ τὸν ὀρθολογισμὸ τοῦ ἔνστικτου καὶ τὴν ἀνιδεοτελεῖ ἀγωνιστικότητα.

Τὸ βιβλίο εἶναι γραμμένο μὲ τὸ στυλ ποὺ χαρακτηρίζει καὶ τὰ προηγούμενα ἔργα τοῦ συγγραφέα, μὲ παρεκβάσεις, μὲ ποιητικὲς ἐξάρσεις καὶ ὑπομνήσεις, μὲ ἀκριβὴ ψυχογράφηση τῶν προσώπων, μὲ εὐθυκρισία. Δυσκολίες δημιουργεῖ τὸ ὅτι τὰ γεγονότα δίνονται ἀποσπασματικά, μὲ «κρυπτογραφημένο» λογοτεχνικὸ τρόπο καὶ κάποτε χωρὶς τὴν ἀναγκαία γιὰ τὸν ξένο ἀναγνώστη τοπικὴ περιγραφή, τοπωνυμίων, χωριῶν, διαδρομῶν κλπ. Ὡστόσο τὸ βιβλίο αὐτὸ δὲν παύει νὰ ἀποτελεῖ ἱστορικὸ ντοκουμέντο μὲ ἠθογραφικὰ καὶ λογοτεχνικὰ προσόντα, ὅταν μάλιστα φέρει τὴν ὑπογραφή ἑνὸς πνευματικοῦ ἀνθρώπου, ποὺ τὸ κῦρος του ἔχει καταξιωθῆ στὸς εἰδήμονες ἀπὸ τὸ προηγούμενο ἔργο του, ἔργο τὸ ὁποῖο ἀπεικονίζει, ρεαλιστικά, σοφὰ καὶ πρωτοποριακά, καίριες ὀψεις τῆς νεοελληνικῆς ζωῆς καὶ θὰ προβληθῆ εὐρύτερα ὅταν περισσότεροι Ἕλληνες καταλάβουν τὴν ἀξία τῆς εἰλικρινοῦς αὐτογνωσίας τους.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

τοῦ Γιαννιώτη μωαμεθανοῦ Τζελάλ μπέη ποὺ ἤθελε νὰ κατασπῆσει τσιφλίκι του — νὰ ζαπώσει κατὰ τὴ γνωστὴ ἔκφραση— μεγάλη ἔκταση χωραφιῶν ἀπὸ τὸ χωριὸ καὶ τὸ μοναστήρι τῶν Ἀσπραγγέλων. Ἡ ἱστορία αὐτὴ συνηθισμένη κεῖνα τὰ χρόνια τῆς σκλαβιάς (1856—1859), μᾶς θυμίζει τὶς δολιότητες τῶν μπέηδων καὶ τὶς πλάτες ποὺ τοὺς ἔκαναν τὸ κατεστημένο, οἱ πουρκικὲς ἀρχές, μιὰ ἄθλια διοίκηση. Καὶ ἀκόμα τοὺς προσωπικοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχαν τὰ «μπροστάρια» τῶν χωριῶν ὅταν ἔπαιζαν εὐσυνείδητα τὸ λαϊκό τους ρόλο. Ἔστω κι ἂν οἱ θυσίες τους γίνονταν γιὰ αὐτῶν τῶν μπροστάρηδων θίγονταν περισσότερο τὰ συμφέροντα, ποὺ ὡστόσο, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀφήγηση, ὑπῆρχε πάντοτε ἕνας μηχανισμὸς ἐξαγορᾶς τους, ἀρκεῖ νὰ τῷθελαν.

Ἡ πάλη αὐτὴ τῶν ντόπιων μὲ τοὺς μπέηδες, οἱ δολοπλοκίες καὶ τὰ συναφῆ (ποὺ μοιάζουν κατὰ κάποιον τρόπο, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, μὲ τοὺς σύγχρονους ἐκβιασμοὺς — πυρκαγιές, μαχαιρώματα — τῶν διαφόρων «προστατῶν», ποὺ ἀκοῦμε νὰ γίνονται ἀπὸ παλιὰ σπὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴ δική μας πρωτεύουσα, τελευταῖα, ἀπὸ καθάρματα τοῦ ὑπόκοσμου, σὰ σύμπτωμα τοῦ πρόπου ζωῆς τῶν μεγαλουπόλεων καὶ τῆς «ἀδιαμόρφωτης Κοινωνίας»), δὲν ἦταν ἄγνωστα στὴν ἐπαρχία μας. Τέτοιες περιπέτειες εἶχαν σχεδὸν ὅλα τὰ χωριά τῆς σπὴν Τουρκοκρατία. Πρόχειρα ἀναφέρουμε τὴ Δοβρά, κοντὰ στὸ Μπιλθούκι, ποὺ εἶπαμε, τὴ Σταρίτσανη, τὸν Ἰσβορο, τὸ Κεράσοβο, τὴ Μόλιστα κλπ., ποὺ πάλεβαν νὰ μείνουν χωρὶς προστάτη μπέη... κι ἀργότερα ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπ' αὐτόν.

Ἔτσι μὲ καμθὰ τὴ γραφικὴ κατὰ τὰ ἄλλα «περιπέτεια» τοῦ χρονικοῦ τῆς Δοβράς ὁ Φρίξος Τζιόθας μᾶς δίνει, μ' ἕναν πραγματικὰ θαυμάσιο τρόπο, στοιχεῖα ἀπὸ τὴ γενικότερη ἱστορία τῆς Δοβράς. Τὴν παλιὰ συγκρότησή της σὰν οἰκισμοῦ, τὴν κοινωνικὴ τῆς δομὴ, τὸ οἰκονομικὸ τῆς ὑπόβαθρο, τὴν παιδεία τῆς, τοὺς εὐεργέτες τῆς... Μ' ἐπέκταση στὸ χῶρο τοῦ Ζαγοριοῦ καὶ στὴν ἱστορία του. Γιὰ νὰ καταλήξει σ' ἕνα καταπληκτικὸ «ἐνύπνιο»: Τὴν ἐκδίκηση τῆς Ἀλέξινας Μπόστου.

Μὲ τὸ ἐνύπνιο αὐτό, σὰ βιβλικὸς συμβολιστής, ὁ παρουσιαστής τοῦ βιβλίου, μὲ τὴν ἀκραία εὐαισθησία του, δίνει τὴ σκληρὴ μοῖρα τῶν χώρων αὐτῶν.

«... Τὰ φίδια ποὺ ξέρναγαν κουθάρια-κουθάρια οἱ ρίζες τῆς «Τουρκακαρυᾶς» καὶ τὸ «τρύπιο λιθάρι». Βγάζανε τὰ γλωσ-

Τὰ γουνοφόρα ζῶα, ἓνας καινούργιος πλουτο- παραγωγικός κλάδος γιὰ τὴν ἑπαρχία μας

(Ἀπὸ τὴν ἑφημερίδα τῆς Ἀθήνας «Νέα» τῆς 21) 8) 81 παίρνουμε τὸ παρακάτω δημοσίευμα καὶ τὸ θέτουμε ὑπόψη τῶν ἀναγνωστῶν μας, πιστεύοντας ὅτι πρέπει νὰ στραφοῦμε καὶ σὲ καινούργιους τομεῖς γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας):

ΤΙ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑΣ ΙΔΙΩΤΗΣ

Δυόμισι χιλιάδες παραγωγικὰ ζῶα βιζόν, ἐκτρέφει σὲ ὄρεινὴ περιοχή τῶν Ζαγοροχωρίων ὁ ἐπιχειρηματίας Βασίλης Πέτσος. «Καὶ οἱ συνθήκες ἀνάπτυξης γουνοφόρων ζώων στὴν Ἡπειρο — μᾶς ἐπισημαίνει — εἶναι κατάλληλες. Ἡ πείρα μου, οἱ πληροφορίες μου καὶ οἱ ἐκτιμήσεις τῶν εἰδικῶν, μὲ ὀδηγοῦν στὴ διαπίστωση, ὅτι ἡ παραγωγή πού εὐνοεῖται, εἶναι ἐνὸς ζώου πού λέγεται Ἴλτις, καλλιεργεῖται ἀπὸ τοὺς Ρώσους καὶ εἶναι 70ο) ὁ ἀκριβότερο στὴν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ βιζόν».

— Ἐσεῖς κ. Πέτσο, ποῦ τὰ ξέρετε ὅλα αὐτά, πῶς προχωρήσατε στὴν καλλιέργεια γουνοφόρων ζώων;

— Ξεκινήσαμε νὰ βροῦμε μιὰ ἀπασχόληση, ὥστε νὰ ἐπαναπατριστοῦν τὰ δυὸ ἀδελφία μου. Τέσσερα χρόνια μελετούσαμε τὸν τρόπο ἀπασχόλησης στὴν πρωτογενῆ παραγωγή.

Ἔγιναν οἱ σχετικὲς μελέτες, συγκεντρώ-

σίδια μιὰν ὄργια ἀπὸ τὴν κάψα καὶ σέρνονταν θαλαντωμένα κατὰ τὴ λίμνη. Τὰ ἔλυωνε ἀνελέητα, ὅσα πρόφτανε ἡ μούλα μου. Κι αὐτὰ τὰ μαῦρα κουλουριάζονταν στὶς ὀπλές σφαδάζοντας καὶ προσπαθοῦσαν νὰ τὴ φαρμακώσουν». . . . Κι ὅταν κάποια στιγμή... ὁ θάλλτος ἔβγαλε «μέσ' ἀπ' τὰ φυλλακάρδια του βαθὺ ἀναστεναγμὸ καὶ γιόμισε μὲ σάπιο χνῶτο ἢ νύχτα... ἀλάφρωσε ὁ θυμὸς τοῦ τόπου... Κλείσανε βιαστικὰ οἱ ἀραποσιτιῆς τὸ μοινοπάτι καὶ μόνο τότε ξεκολλήσανε τὰ πέταλα τῆς μούλας...».

Εἰκόνα τῆς Ἀπακάλυψης!
Θαυμάσια κι' ἀξέχαστη.

Γ. Λ.

σαμε στοιχεῖα καὶ τὸ 1974, ἐγκαταστήσαμε τὴν πρώτη μας μονάδα στὸ Ζαγόρι, λίγο πρὶν τὸ χωριὸ Φλαμπουράρι. Ἀπὸ τότε, μέχρι καὶ σήμερα, ἀποδείξαμε ὅτι ἡ παραγωγή εἶναι ἐνδιαφέρουσα. Πιστεύουμε ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος παραγωγῆς, εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸ γιὰ τὴν ἀνόρθωση τῆς οἰκονομίας τῆς περιοχῆς.

Ἐνάλογες ἐγκαταστάσεις — τόνισε ὁ κ. Πέτσος — μποροῦν νὰ γίνουν πλὴν τῶν Ζαγοροχωρίων, στὰ Τζουμέρκα, στὸ Μέτσοβο, τὴν Κόνιτσα καὶ τὸ Πωγώνι.

— Ποιὰ εἶναι τὰ πλεονεκτήματα μιᾶς τέτοιας παραγωγῆς;

— Ἄν συγκρίνουμε τὴν παραγωγή γουνοφόρων ζώων, μὲ ἄλλες μορφές πρωτογενοῦς παραγωγῆς, μποροῦμε νὰ ποῦμε, ὅτι ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ σταθεῖ, μὲ δικά μας ὑποπροϊόντα καὶ χωρὶς νὰ ξοδεύουμε συνάλλαγμα. Τὸ σημαντικότερο ἀπ' ὅλα, εἶναι τὸ γεγονὸς, ὅτι δὲν ὑπάρχει πρόβλημα στὴν ἀγορὰ, γιὰτὶ εἶναι ἀκόρεστη καὶ αὐτὸ, βέβαια, παγκοσμίως. Ἄλλο σημαντικὸ γεγονός, εἶναι ἡ μικρὴ ἀπασχόληση καὶ μάλιστα μὲ ἄτομα χωρὶς μυικὴ δύναμη πού ἀπαιτεῖ ἢ συντήρησή τους.

— Ποιὰ ἡ βοήθεια ἀπὸ τὴν πολιτεία μέχρι σήμερα;

— Τὸ κράτος δὲν μᾶς βοήθησε παρὰ μόνο σὲ μιὰ περίπτωση. Μᾶς ἔδωσε δύο

Γιὰ τοὺς συμπατριῶτες

ΛΕΩΝΙΔΑ ΝΤΑΦΛΗ

Πολιτικὸ Ὑπομηχανικὸ

καὶ

ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΝΤΑΦΛΗ

Ἐμπορο Βιβλίων

Ἀπευθυνθεῖτε:

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — Σιακτίστης 1

Τηλ. 261.488

έκατομμύρια. "Όμως έτσι, δέν προχωρεῖ ἡ δραστηριοποίηση περισσότερων παραγωγῶν, γιατί δέν ὑπάρχει: Ἐπιστημονική συμπαράσταση, ἔτσι ὥστε σέ περίπτωση ἀσθένειας τῶν ζῶων, νά φέρνουμε γιατρό ἀπέξω. Ἡ οἰκονομική βοήθεια ἀπό τήν Τράπεζα, δέν τίθεται σέ σωστή βάση.

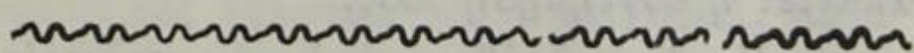
Ὁ ἴδιος προσωπικά, πῆγα στό ἐξωτερικό, ἔμαθα τόν τρόπο καλλιέργειας τοῦ συγκεκριμένου ζώου καί δέχομαι ἐνδιαφερόμενους νάρθουν νά μετεκπαιδευτοῦν κοντά μου. Μάλιστα, θά τοὺς πληρώνω σάν ἐργάτες, ἐνῶ αὐτοί θά μαθαίνουν.

— Δέν φοβᾶστε τόν ἀνταγωνισμό;

— Εἶπα καί στήν ἀρχή ὅτι ἡ ἀγορά εἶναι ἀκόρεστη. Ἐξάλλου, πιστεύω, στήν ἀνάγκη τῆς ὀργανώσεως συνεταιρισμῶν. Μόνο ἂν συνεταιριστοῦμε, ἀφοῦ βέβαια γίνουμε περισσότεροι οἱ παραγωγοί, θ' ἀναπτυχθεῖ ἡ καλλιέργεια γουνοφόρων κι αὐτό γιατί: Θά ὑπάρξει μαζική παραγωγή τροφῆς, ἐλεύθερη δραστηριοποίηση στήν παραγωγή καί συνεταιριστική διάθεσή της.

— Ποιές οἱ δυνατότητες τῆς περιοχῆς γιά τήν ἐκτροφή γουνοφόρων ζῶων;

— Στό Νομό Ἰωαννίνων, ὑπάρχει ἡ δυνατότητα παραγωγῆς 200 καί 300 χιλιάδων δερμάτων, ἀπό τὰ ὁποῖα μπορεῖ νά προέλθει εἰσόδημα ἐνός καί πλέον δισεκατομμυρίων δραχμῶν καί μάλιστα σέ συνάλλαγμα.

ΕΚΚΛΗΣΗ

Ἐπάρχουν συμπατριῶτες μας πού συμπληρώνουν 2 χρόνια νά παίρνουν τήν «ΚΟΝΙΤΣΑ» χωρίς μέχρι τώρα νά ἀνταποκριθοῦν στίς οἰκονομικές τους ὑποχρεώσεις.

Ἐπειδή πιστεύουμε ὅτι ἡ παράλειψή τους ὀφείλεται σέ ἀμέλεια, τοὺς ὑπενθυμίζουμε νά μᾶς στείλουν τίς συνδρομές τους στήν ταχυδρομική διεύθυνση πού ἀναγράφεται στήν πρώτη σελίδα.

Μέχρι τώρα ἡ ἔκδοση τῆς «ΚΟΝΙΤΣΑΣ» στηρίχτηκε περισσότερο στίς φιλότιμες προσφορές τῶν ὀλίγων. Ἄλλά γιά νά συνεχίσει τήν παρουσία της ἔχει ἀνάγκη τῆς ὑποστήριξης ὅλων.

ΠΗΡΑΜΕ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

ΙΟΥΝΙΟΥ — ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1981

	Δρχ.
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ Ἀθήνα	600
ΕΥΡΗΣΙΔΗΣ ΜΟΚΑΣ Ἀθήνα	500
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΟΚΑΣ Θεσ)αη	500
ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ Θεσ)αη	700
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΣΙΑΦΕΣ Πάτρα	500
ΒΑΣΙΛ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ Ἀθήνα	500
ΙΩΑΝ. ΛΕΤΣΙΟΣ Ἀθήνα	1000
ΑΛΙΚΗ ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ Ἀθήνα	500
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ Ἀθήνα	500
ΜΙΧ. ΜΗΛΙΓΚΟΣ Ἀθήνα	500
ΣΩΣΣΑΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ἀθήνα	500
ΒΑΣΙΛ. ΤΟΛΗΣ Ἀθήνα	500
ΧΑΡΙΛ. ΣΤΕΦΟΣ Ἀθήνα	500
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΔΗΣ, Ἀθήνα	1000
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΤΣΙΟΥΜΑΝΗΣ Θεσ)αη	500
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΠΑΚΟΣ Ἀθήνα	1000
ΑΧΙΛ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Θεσ)αη	500
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ Θεσ)αη	500
ΑΘΑΝ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ Θεσ)αη	500
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΕΛΤΣΙΟΣ Ἀθήνα	500
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΧΑΤΖΗΣ Ἀθήνα	500
ΑΘΑΝ. ΠΚΡΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Θεσ)αη	500
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΚΕΦΑΛΑΣ Θεσ)αη	1000
ΜΕΡΟΠΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ Ἀθήνα	1000
ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ-ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ Ἀθήνα	1000
ΑΛΕΞ. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθήνα	2000
ΝΙΚΟΣ ΛΕΤΣΙΟΣ Κρέστενα	500
Α.Ε. ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «ΣΤΑΝΛΕΎΤ» Ἀθήνα	2000
ΔΗΜ. ΠΑΓΩΝΗΣ Ἀθήνα	1000
ΝΙΚ. ΖΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθήνα	1000
ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΑΔΗΣ Ἀθήνα	500
ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Πηγή Κόνιτσας	500
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΙΛΙΑΝΟΣ Ἀθήνα	500
ΝΩΝΤΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Ἀθήνα	500
ΒΑΣΙΛ. ΣΟΥΡΛΑΣ Ἀθήνα	1000
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ Ἰωάννινα	1000
ΣΠΥΡΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ Ἰωάννινα	1000
ΕΛΕΥΘ. ΣΟΥΡΛΑΣ Ἰωάννινα	1000
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΑΒΑΝΑΣΙΟΣ Δράμα	1000
ΓΕΡ. ΘΩΜΑΣ ΦΑΣΟΥΛΗΣ Κεφαλοχώρι	500
ΜΙΧ. ΓΟΥΓΖΟΥΝΗΣ Ἀθήνα	500
«ΗΧΩ ΑΡΤΕΡΓΑΤΩΝ» ΣΥΝΑΔΕΛΦ. ΕΝΙΣΧΥΣΗ Ἀθήνα	500
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ἀθήνα	500
ΔΩΡΟΘΕΑ ΤΣΙΓΑΡΑ Θεσ)αη	500
ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΛΑΜΠΡΙΔΗ Θεσ)αη	1000
ΣΠΥΡΟΣ ΦΙΛΙΟΣ Ἀθήνα	500
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΑΓΚΑΣ Ἀθήνα	500
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΝΟΥΤΣΗΣ Ἀθήνα	1000
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ἀθήνα	500
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΚΟΡΟΒΕΣΗ Ἀθήνα	1000
ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΤΣΗΣ Ἀθήνα	500
ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ Ζαγορίου	700

● ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ τῆς 18ης τοῦ Ὀκτώβρη ὁ συμπατριώτης μας ἀπὸ τὴν Πυρσόγιανη Τάκης Ἀδάμος ἐκλέχτηκε Εὐρωβουλευτὴς μὲ τὸ ψηφοδέλτιο τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ ἐκλογή του τιμᾶ τὴν ἐπαρχία μας.

● Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ Ἰωαννίνων κ. Λουκᾶς Φωτόπουλος μᾶς κοινοποίησε ἀντίγραφο τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28676)13.11.1981 ἐγγράφου του πρὸς Ὑπουργεῖο Βιομηχανίας μὲ τὸ ὁποῖο στέλνει σ' αὐτὸ τὸ πεῦχος 20 - 21 τοῦ περιοδικοῦ μας πὺ ἀναφέρεται μὲ ἄρθρο στὸ θέμα τοῦ Βυρσοδεψείου.

● ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ὁ Ἀῶς» πραγματοποιήθηκε στὶς 4 Νοέμβρη στὶς αἴθουσες τοῦ ξενοδοχείου «ΣΤΑΝΛΕΨ» τῆς Ἀθήνας. Σ' αὐτὴν ἔγινε ἐκλογή Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου, πὺ καταρτίστηκε σὲ σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος: Γιάννης Λυμπερόπουλος.

Ἀντιπρόεδρος: Νίκος Σχοινᾶς.

Γραμματέας: Πανταζῆς Καλτσούνης.

Ταμίας: Ἄννα Ζώη.

Μέλη: Χαράλ. Ρεμπέλης, Σπύρος Τσιαλιαμάνης, Γ. Μπέτζιος.

Ἀναπληρωματικοί: Ἀρετὴ Παπαχρήστου, Πέτρος Πάντος, Λάκης Ζῶτος.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιο προχωρεῖ στὴν ἀνασυγκρότηση τοῦ Συνδέσμου, τὴν ἐγγραφή νέων μελῶν, τὴν ἴδρυση Ἑταιρίας λαϊκῆς εἰσαγωγῆς γιὰ τὴν Κόνιτσα, κ.ἄ.

Ἀπόφασή του γιὰ τὴ μεγαλύτερη δραστηριοποίηση τοῦ Συνδέσμου εἶναι, ὅταν τὰ μέλη πὺ θὰ ἐγγραφοῦν φτάσουν τὰ 120 - 150, νὰ καλέσει στοὺς πρώτους μῆνες τοῦ 1982 νέα γενικὴ Συνέλευση καὶ νὰ διενεργήσει ἐκλογὲς νέου Διοικ. Συμβουλίου.

● Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ τῶν Πυρσόγιανιτῶν Ἀττικῆς ἐπισκέφτηκε τὸν πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κ. Ἄγγελο Ἰατρίδη γιὰ νὰ τὸν συγχαρεῖ γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του. Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἡ οἰκογένεια Ἰατρίδη κατάγεται ἀπὸ τὴν Πυρσόγιανη.

● ΤΙΜΩΝΤΑΣ τὴ μνήμη τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τὸ Διοικ. Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος Λαγκαδιωτῶν, κατέθεσε στεφάνι στὸν ἱερὸ χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου.

● Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ Γοργοποτάμου συγχαίρει τὴ Μαρία Γαργάλη καὶ τὴν Εἰρήνη

ΑΝΤΩΝΗ ΘΑΒΩΡΗ, Καθηγητὴ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων: «Ἡ γλώσσα μας στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας».

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ: «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ καθιέρωση τῆς δημοτικῆς».

ΦΡΙΞΟΥ ΤΖΙΟΒΑ: «Τὸ χρονικὸ τῆς Δοθρᾶς».

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑ-ΙΩΑΝΝΟΥ: «Μιχαὴλ Ἀναγνωστόπουλος».

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ: Δελτίο πνευματικῆς ἐνημερώσεως, Αὐγουστος — Σεπτέμβριος — Ὀκτώβριος 1981.

«Τὸ Ζαγόρι μας», Ὀκτώβριος 1981.

«Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀξυᾶς», Ἰούλιος — Αὐγουστος — Σεπτέμβριος 1981.

«Ἡπεριωτικὴ Ἑστία», Μάιος — Ἰούνιος 1981.

«Ἀσημοχώρι», τεῦχος 21, Δεκέμβριος 1981.

«Ἡ Φωνὴ τῆς Ἡπείρου», 15η Νοεμβρίου 1981. (15θήμερη ἔκδοση). Ἐκδότης - Διευθυντῆς Βασίλης Μάκης, Ἀθήνα, Σωκράτους 59, τηλ. 5226.105-8826.916.

Λιούμη γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς εἰσαγωγῆς τους στὴ Νομικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν καὶ στὴν Ἰταλικὴ Φιλολογία Θεσσαλονίκης καὶ τοὺς εὐχεται πρόοδο καὶ συνεχεῖς ἐπιτυχίες.

● ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ μᾶς στέλνει γιὰ τοὺς Ἐξοχίτες ὁ Βαγγέλης Βουρδούκας ἀπὸ τὸ Μεγάλο Πεῦκο. Σὰ Ζελιστινὸς ἀπὸ τὴ Ζελιστινὴ μᾶνα του, χάρηκε γιὰ τὸ Σύλλογο πὺ ἴδρυσαν στὴν Ἀθήνα, γιὰ τὴν ἐκδρομὴ στὴν Ἐξοχὴ καὶ τὸ πανηγύρι τοῦ 15 Αὐγουστού πὺ ὀργάνωσαν ἐκεῖ καὶ τοὺς ὑπόσχεται ὅτι τοῦ χρόνου θὰ βρῖσκεται κι αὐτὸς μαζί τους στὸ πανηγύρι.

● ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟ Πωγωνίου πέθανε στὶς 21.11.81 ἡ Πολυξένη χήρα Γεωργίου Σπύρου σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν. Κατάγονταν ἀπὸ τὴ Μολυβδοσκεπάστη ἀπὸ τὸ γένος Γεωργίου Φίλιου.

● ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ τοῦ 1982 βγάζουν καὶ κυκλοφοροῦν γιὰ τοὺς χωριανούς καὶ τοὺς συμπατριῶτες μας οἱ Ἀδελφότητες Πηγιωτῶν — Νικανοριτῶν, Γοργοποτάμου, Μόλιστας, Λαγκαδιωτῶν καὶ ἄλλες.

Τὰ σουνιστοῦμε σὲ ὄλους, γιὰτὶ καὶ ἐπιμελημένα καὶ καλαίσθητα ὅπως πάντα εἶναι καὶ τὸ χρῶμα τῶν χωριῶν μας ἐκφράζουν.

Νέα από την Πατρίδα

● ΩΡΑΙΑ και στερεά επισκευάστηκε το τμήμα της εθνικής οδού στο Ντέρτι της Κιασπάνιας, όπου λόγω του έπισφαλούς έδάφους παθαίνει καθιζήσεις. Έπισκευάστηκε πάλι και το τμήμα λίγο πιο δώθε στην παλιά μεγάλη ικατάπτωση και έγινε προστατευτικό στηθαίο. Νά λέμε και του στραβού το δίκιο. Νά γράφωμε και έπαινους και εύχαριστίες, όχι μόνο παράπονα και Ίερεμιάδες.

● ΝΑ ΟΜΩΣ που θα ξαναγράψωμε για δεύτερη φορά το ίδιο παράπονο. Τα λεωφορεία που εκτελούν τη συγκοινωνία Κόνιτσα - Άγ. Παρασκευή, Έπταχώρι και Πληκάτι, δέν έχουν εισπρακτορα. Αναγκάζεται ο ίδιος ο οδηγός να φορτώνει, να ξεφορτώνει και να κόβει εισιτήρια. Απατέλεσμα. Ταλαιπωρία για τον ίδιο και καθυστέρηση για τους επιβάτες.

● Η ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΗ της Κόνιτσας το από άμνημονεύτων χρόνων γνωστό «Παζαρόπλο», άρχισε στις 20 και τελείωσε στις 26 Σεπτεμβρίου. Ο καιρός στάθηκε ευνοϊκός και οι συναλλαγές ήταν άρκετά ικανοποιητικές. Για πρώτη φορά έφέτος έκαναν την εμφάνισή τους στο παζάρι και γεωργικά μηχανήματα που αντικατέστησαν τα άλογαμουλάρα και τα βόδια που ήταν άλλοτε οι άχώριστοι βοηθοί του γεωργού.

ΔΙΑΨΕΥΣΗ — ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Άδελφότητας Λαγκαδιωτών της Άθήνας, σε τηλεφωνική μας έπικοινωνία, διαψεύδει την είδηση που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 20-21 του περιοδικού μας και στη στήλη «Νέα από την πατρίδα», ότι «Στη Λαγκάδα το γλέντι διαλύθηκε ένωρίς διότι παρενεβλήθηκαν παρεξηγήσεις». Μας δηλώνει ότι το γλέντι στο 15Αύγουστιάτικο πανηγύρι της Λαγκάδας, έγινε όμορφα και κανονικά, χωρίς καμιά παρεξήγηση και σύμφωνα με το πρόγραμμα και έπομένως ή είδηση και ανακριθής είναι και προσβλητική για το χωριό τους.

Ή διεύθυνση της «ΚΟΝΙΤΣΑΣ» προβαίνει με τη δημοσίευση της παραπάνω διάψευσης της Άδελφότητας στην αναγκαία άποκατάσταση και με την ευκαιρία αυτή έκφράζει και την εκτίμησή της στην προοδευτική και πολιτισμένη Λαγκάδα.

● ΕΟΡΤΑΣΘΗΚΕ και έφέτος στις 23.9.81 ή μνήμη του Άγίου Ίωάννου του έκ Κονίτσης. Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεβαστιανού έτελέσθη Μέγας Έσπερινός μετ' Άρτοκλασίας στον ιερό ναό του Άγίου Κοσμά, καθώς και Αρχιερατική θεία Λειτουργία. Παρευρέθηκαν εκπρόσωποι των άρχων και πολυς κόσμος.

● ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΙ έκαψε από άπροσεξία τη χορταποθήκη του ο γέρο - Θανάσης Δάγκος.

● ΣΤΟΝ ΑΜΑΡΑΝΤΟ τραυματίστηκε σοβαρά πέφτοντας σε ρέμα θάθους 3 μέτρων ο Χρήστος Ν. Γκούντος.

● ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ στις 15.9.81 στο χωριό Κλειδωνιά από την έν κινήσει χορτοκοπτική μηχανή που, ένω έπιχειρούσε να την επισκευάσει, ο άγρότης Γεώργιος Γορίτσας ήλικίας 45 έτων.

● ΒΡΑΒΕΙΟ με άμοιβή 250.000 έλαβε ο συμπατριώτης δάσκαλος Μολυβδοσκεπάστου κ. Άπόστολος Ριστάνης, ο όποιος τη νύχτα της 16ης Άπριλίου 1980 συνέβαλε άποτελεσματικά στη διάσωση των αρχαίων είκόνων και άλλων καλλιτεχνικών θησαυρών της Ί. Μονής Μολυβδοσκεπάστου και στη σύλληψη των κακούργων αρχαιοκαπήλων. Όπως δε πληροφορούμεθα, θα άμοιφθούν και άλλοι — στρατιωτικοί, άστυνομικοί κ.λ. — που συνέβαλαν στο να άνευρεθούν τα πολύτιμα κλοπιμαία και να συλληφθούν οι δράστες.

● ΔΙΕΚΟΠΗ στις 3.10.81 προσωρινά ή συγκοινωνία μεταξύ Άρμάτων - Διστράτου από κατάπτωση όγκολίθων στο κατάστρωμα του δρόμου.

● ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ από πρόωρη έκρηξη φουρνέλου που είχε τοποθετήσει ο Κωνσταντίνος Άπ. Πρίντζας έτων 48 από την Κόνιτσα, στις 8.10.81 στην τοποθεσία Άμπόλι - Φράγμα του Στομίου, ένω άσχολούνταν με διαπλάτυνση του δρόμου και έκβραχισμό.

● ΚΑΙ ΝΕΑ διαμαρτυρία άπεύθυναν οι κάτοικοι της Λάικκας Άώου προς τον Ο. Τ.Ε. για την κακή λειτουργία των τηλεφώνων της περιοχής των. Κάτι φταίει άσφαλώς και χαλάνε κάθε λίγο. Δέν θα μπορούσε άραγε να άνακαλυφθεί και να διορθωθεί όριστικά αυτή ή θλάθη;

● Η ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ έγινε από το Γεν.

Γραμματέα του Υπουργείου Κοινων. Υπηρεσιών κ. Σπ. Βαδαλούκα στις 10.10.81 του Β' Έθν. Παιδικού Σπαθμού Κονίτισης απή συνοικία «Γραβίτσια». Το οικόπεδο παρεχώρησε ο Δήμος Κονίτισης και ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται σε 14.000.000 δραχμές.

● ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΗΚΕ σοβαρά, στις 15.10.81 στο χωριό Πύργος, πέφτοντας από ένα δέντρο, ο υλοτόμος Γεώργιος Δημούλας καταγόμενος από τη Μηλιά Μετσόβου.

● Ο κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Βενέτης δώρησε στην Κοινότητα Παλαιασελίου το ποσό των 100.000 δραχμών για την κατασκευή κοινοφελών έργων.

● ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ όμιλίες έκαναν στην Κόνιτσα πρώτοι οι υποψήφιοι του Κ. Κ.Ε. Κατόπι στις 27.9.81 οι υποψήφιοι του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. και εν συνεχεία, ο κ. Αθέρωφ στις 7.10.81, ο κ. Καλογιάννης στις 9.10.81 και ο κ. Πανούρης στις 14.10.81.

● ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ έγιναν στην Κόνιτσα με απόλυτη τάξη και ήρεμια καθώς και στα χωριά της Επαρχίας μας. Πολλοί ήταν οι ξενητευμένοι που ήρθαν και εξάσκησαν εδώ τα εκλογικά τους δικαιώματα. Γέμισαν προσωρινά τα χωριά μας από κόσμο αλλά μετά τις εκλογές έμειναν και πάλι σχεδόν έρημα και σιωπηλά τα περισσότερα με μοναδικούς κατοίκους των τους απόμαχους γέροντες.

● ΣΤΙΣ 21.10.81 Ι.Χ. αυτοκίνητο οδηγούμενο από τον Μετσοβίτη Δημ. Τόδη, παρέσυρε και τραυματίσε ελαφρά τον Μισάκ Μελκονιάν από την Κόνιτσα.

● ΣΤΙΣ 22.10.81 ο Χρήστος Εύθ. Κυρτζόγλου από Κάτω - Κόνιτσα, τραυματίστηκε σοβαρά όταν το σταθμευμένο τρακτέρ του, που δεν το είχε ασφαλίσει καλά, ξεκίνησε ξαφνικά και επέπεσε κατεπάνω του.

● ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ εις το εκκλησιαστικό Γηρακομείο Κονίτισης ο κ. Τιμολέων Παπαδιαμάντης το ποσό των 5.000 δραχμών εις μνήμην του αδελφού του Αχιλλέα Παπαδιαμάντη και η Μερσπη Ρούβαλη 2.000 δραχμές εις μνήμην Εύδοξίας Ιορδανίδου.

● ΜΕ ΤΗ συνηθισμένη λαμπρότητα και πατριωτική έξαρση εορτάσθηκε και έφετος στην Κόνιτσα η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου.

Η πόλη φωταγωγήθηκε και σημαιοστολίστηκε και την παραμονή (27.10.81) έψαλη επιμνημόσυνη δέηση από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Σεβαστιανό στο Μαυσωλείο των πεσόντων του 1940 στον Άγιο Αθανάσιο και κατετέθησαν στεφάνια από αντιπροσωπεΐες μαθητών, σχολείων και ιδρυμάτων. Παρευρέθηκαν εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, καθηγητές, δασκάλοι κ.λ.

Στις 28.10.81 έτελέσθη Αρχιερατική θεία Λειτουργία στον ιερό ναό του Αγίου Κοσμά και έψαλη επίσημη Δοξολογία εις την οποία παρέστησαν οι τοπικές αρχές και πλήθος κόσμου. Τον δε πανηγυρικό της ημέρας έξεφώνησε ο Επιθεωρητής Δημοτικής Εκπαιδεύσεως κ. Δημήτριος Βακάλης.

Μετά τη Δοξολογία έψαλη επιμνημόσυνη δέηση και κατετέθησαν στεφάνια στο Ηρώο της πλατείας. Κατόπι παρήλασαν πρό των επισήμων ή μαθητιώσα νεολαία και τμήματα στρατού και έπακολούθησε δεξίωση στο Δημαρχείο.

Εθνικοί - τοπικοί χοροί, από μαθητές και μαθήτριες χορεύτηκαν το απόγευμα και από τα Κατηχητικά Σχολεία διοργανώθηκε στην Πνευματική Στέγη ωραία έορτή, με επίκαιρα πατριωτικά σκέτς, τραγούδια και άπαγγελίες. Διοργανώθηκε επίσης και έσπερινή δεξίωση στη Λέσχη Αξιωματικών Κονίτισης.

Εθνικοί - τοπικοί χοροί, από μαθητές και μαθήτριες χορεύτηκαν το απόγευμα και από τα Κατηχητικά Σχολεία διοργανώθηκε στην Πνευματική Στέγη ωραία έορτή, με επίκαιρα πατριωτικά σκέτς, τραγούδια και άπαγγελίες. Διοργανώθηκε επίσης και έσπερινή δεξίωση στη Λέσχη Αξιωματικών Κονίτισης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

● Αφίχθησαν από Αθήνα οι κ.κ. Γεώργιος Παππάς, Δημ. Τσάνος, Παύλος Κορδάς, Κων)νος Ι. Ζώης κ.α. και από Αυστραλία ο κ. Κώστας Φουρτζής.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

● Ο κ. Γεώργιος και Άννα Κίτσιου απέκτησαν άγοράκι.

ΓΑΜΟΙ — ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

● Έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του κ. Γεωργίου Νίκου με τη δίδα Σταυρούλα Παπαχαρίση από το Μάζι και του κ. Ευσταθίου Καβελίδη με την δίδα Αθανασούλα Αντ. Αθανασίου.

● Ο κ. Χρήστος Μ. Φασούλης και η δις Σοφία Λ. Μάλιακα άρραβωνιάστηκαν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

● Απεβίωσε σε ηλικία 86 έτων ο Μιλτιάδης Πικεραβέλης από Χιονιάδες.

● Πέθανε στη Δ. Γερμανία και ένταφιάστηκε στο χωριό του Αγία Παρασκευή ο Αλέξης Σ. Ντακοβάνος.

● Στις 28.10.81 απέβίωσε στην Κόνιτσα σε ηλικία 86 έτων η Αριάδνη χήρα Γεωρ. Κοτύλια.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Δ. Γερμανία, 'Αλέκος Λαμπρίδης, Δημ. Ζδράβος, 'Ιωάν. Κυρίτσης, Λάκης Ζδράβος, Πανταζής Καλτσούνης, Χαράλαμπος και 'Ιωάν. Σωτηρίου, Τιμολέων και Χριστόφ. Εύθυμιου, και άλλοι. Βουρμπιανίτες: οί κ.κ. Ναπολέων Μπάρκης, οί αδελφοί Κώστας, Παντελής και Δημήτριος Νίτσα, οί αδελφοί Μενέλαος, Λουκάς και Χαράλ. Δημάρατου, κ.ά. 'Από 'Οξυά οί κ.κ. Παντελής Κυπαρίσσης, Δημ. Β. Ζούκης, Σωκρ. Πορφύρης κ.ά. 'Από Φούρκα ο κ. Χρήστος 'Εξάρχου. 'Ασημοχωρίτες οί κ.κ. Νικ. Δ. Τάτσης από ΗΠΑ, ο αιδεσμ. Ιερέυς Τιμόθεος Χρήστου κ.ά. 'Επίσης ο κ. Γεώργ. Σπανός από Νιγηρία διά 'Ελεύθερο. Παδιῶτες οί κ.κ. Στέργιος Τσουμάνης, 'Αθαν. Σίμος Γεώργ. Ταπεινόπουλος κ.ά. 'Από Αυστραλία ξαναγύρισε στην 'Ηλιόρραχη ο κ. Νικ. Καφετζής. 'Από Πύργο 'Ηλείας για Μόλιστα ο κ. Νικ. Β. Λέτσιος. Παραθέρισαν οί κ.κ. Μιχ. Τζιότζιος στην 'Αετομηλίτσα, Γεώργ. Κοντοδήμος στην 'Αγία Παρασκευή και Ζήσης Τζήκας στο Παλαιοσέλι.

Γεννήσεις

● 'Ο κ. Φίλιππος Δημόπουλος και ἡ σύζυγός του κ. Τούλα ἔφεραν στή ζωή κοριτσάκι.

Γάμοι — 'Αρραβῶνες

● Στις 26-7-81 ἔγιναν στο Δίστρατο (παραδοσιακοί και σύμφωνα με τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα) οί γάμοι τοῦ κ. Χριστόφου Σ. Μπάρμπα και τῆς δίδας Νικολέτας Ι. Γλυκοῦ. Στή Κόνιτσα ἐτελέσθησαν οί γάμοι τοῦ κ. 'Αγγελου 'Αντωνέλη καθηγητοῦ μετὰ τῆς συναδέλφου του δίδος Βασιλικῆς Στάμου. 'Επίσης και τοῦ κ. Πέτρου Μπράγκα από τὴν Πρέβεζα με τὴν δίδα Εὐανθία Π. 'Εξάρχου από τὴν Κόνι-

τσα. 'Ο κ. Εὐγένιος 'Η. Χοῦσος και ἡ δις 'Ελπίδα Στ. Ράγγα ἀρραβωνιάστηκαν.

● Στις 28 'Ιουλίου ἔγινε στή Θεσσαλονίκη ο γάμος τοῦ συμπατριώτη μας Λεωνίδα Ντάφλη 'Υπομηχανικοῦ με τὴ Φρειδερίκη Ζαφειρίδου.

● Στις 16-8-81 ἔγιναν στήν Κόνιτσα οί γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτη Α. 'Εξάρχου με τὴν δίδα Ρούσσα Σ. Κουρούτη από τὴν 'Ηλιόρραχη. Στὰ Γιάννενα ἐπίσης στις 30-8-81 ἔγιναν οί γάμοι τοῦ κ. Πέτρου Σ. Στεργίου ἀπ' τὸ 'Ασημοχώρι με τὴν δίδα 'Ελένη Νούλη και στις 6-9-81 τοῦ κ. Γιώργου Δ. Στεργίου με τὴν δίδα Παρασκευῆ Β. Δημητρίου.

● Στις 26)9 στήν ἐκκλησία τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν τοῦ Πεδίου τοῦ 'Αρεως, ἡ 'Ελένη Δερμάνη στεφανώθηκε με τὸν Ντίνο 'Αλεξανδρῆ.

Στὰ νέα ζευγάρια τὸ περιοδικό μας εὐχεται χαρούμενη συζυγική ζωή.

Θάνατοι

'Απεβίωσαν: στο Γαναδιό Μολίστης ἡ Μαρία Χρ. Γκουβέλη 66 ἐτῶν και στὰ Γιάννενα ο Δημήτριος Γ. Γεράσης 51 ἐτῶν από τὸ Δίστρατο.

● Σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν πέθανε στήν Κόνιτσα ο Χρήστος Π. Κούγιας. Στήν 'Αθήνα σὲ ἡλικία 104 ἐτῶν πέθανε ἡ Εὐγενία Φ. Πάντου. Στὴ Θεσσαλονίκη πέθανε ο συμπατριώτης μας ἀπ' τὴν Πυρσόγιανη 'Απόστολος Φρόντζος και στή Βουδαπέστη πέθανε ο συμπατριώτης μας ἀπὸ τὴν 'Οξυά, πολιτικός πρόσφυγας 'Απόστολος Παπαχρήστου (Τσακάλωφ).

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Κόνιτσα

Υπεύθυνος κατὰ Νόμο και οικονομικός διαχειριστής:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, 'Αχαρνῶν 208,

'Αθήνα Τ.Τ. 821, τηλ. 8649.476

'Ανταποκριτές:

Κόνιτσα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα

Γιάννενα: ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Μεγ. 'Αλεξάνδρου 11, Τηλ. 28.117

'Αντιπρόσωπος Β. 'Ελλάδας: ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ

Κασσάνδρου 85, Θεσσαλονίκη

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, 'Αχαρνῶν 244 — 'Αθήνα 815 — Τηλ. 8677.686

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: 'Εσωτ. δρχ. 300. 'Εξωτ. δολ. ΗΠΑ 20.